

AKADEMİK AB ÇALIŞMALARI TÜRKİYE AğI (A-NEST)

AVRUPA ÇALIŞMALARI: TÜRKİYE, AB VE ÖTESİNE İLİŞKİN PERSPEKTİFLER LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONFERANSI BİLDİRİ ÖZETİ KİTABI

**İstanbul Bilgi Üniversitesi
Avrupa Birliği Enstitüsü
Jean Monnet Mükemmeliyet Merkezi
İstanbul, Türkiye**

Konferans Tarihi: 25 Şubat 2021

ISBN: 978-605-399-515-9

**AVRUPA ÇALIŞMALARI:
TÜRKİYE, AB VE ÖTESİNE İLİŞKİN PERSPEKTİFLER
LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONFERANSI
BİLDİRİ ÖZETİ KİTABI**

Editörler:

Didem Balathoğulları
Aslı Aydın Sancar
Ayhan Kaya

Şubat, 2021

AVRUPA ÇALIŞMALARI: TÜRKİYE, AB VE ÖTESİNE İLİŞKİN PERSPEKTİFLER LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONFERANSI BİLDİRİ ÖZETİ KİTABI

Bu kitap, konferansa katılan yazarlar tarafından gönderilen bildiri özetlerinden oluşmaktadır. Yazarlar metinlerin içeriğinden bütünüyle kendileri sorumludur.

This book contains the abstracts those submitted by their authors of the conference. Authors have complete responsibility for the content of the papers.

İletişim

Adres: İstanbul Bilgi Üniversitesi, Avrupa Birliği Enstitüsü
Eski Silahtarağa Elektrik Santrali Kazım Karabekir Cad. No: 2/13 34060 Eyüpsultan
İstanbul

Telefon: 0212 311 53 63

Web Sitesi: www.eu.bilgi.edu.tr

E-posta: europa@bilgi.edu.tr

ÖNSÖZ

Avrupa Çalışmaları, farklı disiplinleri içinde barındıran oldukça disiplinler arası bir bilimsel çalışma alanı olarak sosyal bilimlerde kendine özgü bir yere sahiptir. Avrupa Çalışmaları alanı Avrupa’da olduğu gibi Türkiye’de de oldukça zengin bir içeriğe sahip olup, çok sayıda başarılı bilim insanının ulusal ve uluslararası ölçekte katkıda bulunduğu bir alandır. Bu alanda üretilen bilimsel çalışmalar her daim sadece sosyal bilim öğrencilerinin ilgi gösterdiği çalışmalar olmayıp, aynı zamanda politika yapımcılarının, sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinin, siyasetçilerin ve medya uzmanlarının ilgisini de çekmiştir.

Lisansüstü Öğrenci Konferansı, bir yandan çok büyük bir rağbet görmüş, diğer yandan da Avrupa Çalışmaları alanının ne kadar üretken ve ilgi çeken bir alan olduğunu gözler önüne sermiştir. Bu Konferansın düzenlenmesinde emeği geçen A-NEST ekibine, Bilim Kurulu üyelerimize, AB Türkiye Delegasyonuna, İstanbul Bilgi Üniversitesi Avrupa Birliği Enstitüsü ekibine, moderatörlerimize ve sürece en başından bu yana ilgi gösteren öğrencilerimize yürekten teşekkür etmek istiyorum. Konferansın tasarlanmasından sonlandırılmasına kadar yoğun emek harcayan Avrupa Birliği Enstitüsü çalışanları Didem Balatlıoğulları ve Aslı Aydın Sancar’a özellikle teşekkür etmek isterim...

Pandemi koşullarında maalesef fiziki olarak bir arada olamayacağımız için özgün olduğumuzu ifade etmek ve çevrim içi imkânları kullanarak da olsa birlikte olacağımız dostlarımız, öğrencilerimiz ve meslektaşlarımıza saygı ve selamlarımızı iletmeği isterim.

Prof. Dr. Ayhan Kaya
İstanbul Bilgi Üniversitesi
Avrupa Birliği Enstitüsü Müdürü
ANEST Sekreteryası Temsilcisi 2019-2021

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	3
İÇİNDEKİLER.....	4
AKADEMİK AB ÇALIŞMALARI TÜRKİYE AĞI (A-NEST) HAKKINDA	9
ÇAĞRI METNİ.....	10
TEBLİĞ ÖNERİLERİ.....	10
A-NEST KONFERANSI BİLİMSEL KOMİTESİ.....	11
KONFERANS DİLİ.....	11
KONFERANS İÇİN ÖNEMLİ TARİHLER	11
KONFERANS PROGRAMI.....	12
BİLDİRİ ÖZETLERİ	20
ASLI ŞEBNEM HALİMAN	20
“TRANSNATIONAL MEMORY DEBATES ON SREBRENICA MASSACRE: AN ANALYSIS ON TURKEY AND EU”	20
AYDA SEZGİN.....	21
“AVRUPA BİRLİĞİ-YÜKSELEN GÜÇLER İLİŞKİSİ: KÜRESEL YÖNETİŞİM BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME”	21
AYHAN GÜCÜYENER EVREN.....	23
“EMERGING OPPORTUNITY OR UPHILL STRUGGLE: EUROPEAN UNION’S NORMATIVE POWER İN CYBERSPACE”	23
AYŞE ÖZGE ERCEİŞ	25
“COMBATING MONEY LAUNDERING AND FINANCING OF TERRORISM: THE CROSSROADS OF EU AND TURKEY”	25
AYŞE TUĞÇE SAMSUN	27
“AVRUPA BİRLİĞİ’NDE HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNÜ KORUMAK: BEKLENTİLER VE KARŞILAŞILAN ZORLUKLAR”	27
BAŞAK KUMTEPE.....	28
“FUTURE OF THE EUROPEAN UNION”	28
BATUR OZAN TOGAY.....	30
“REPRESENTATIONS OF EUROPE IN TURKISH PARLIAMENTARY DEBATES IN THE 1930s”	30
BEKİR HALHALLI	32
“HOLLANDA’DA İSLAMOFOBİYA: PVV ÖRNEĞİ”	32
BEKİR TURAN.....	33

“RIVAL POWERS COMPETITION OVER SERBIA: EU-TURKEY-RUSSIA”	33
BERFU GÜNDOĞDU.....	35
“ENERJİ GÜVENLİĞİ BAĞLAMINDA AVRUPA BİRLİĞİ-TÜRKİYE İLİŞKİSİ”	35
BUĞRA GÜNGÖR.....	36
“TURKEY’S ACCESSION TO THE EU: A TEXTUAL ANALYSIS ON THE EUROPEAN COMMISSION’S TURKEY REPORTS”	36
BURCU DOLANBAY	38
“ASSESSING THE IMPACTS OF TURKISH AND GREEK DEFENCE DOCTRINES ON NON-COOPERATION IN THE EASTERN MEDITERRANEAN REGION”	38
BÜŞRA ÖZYÜKSEL.....	40
“POLITICAL PSYCHOLOGY OF TURKEY-EU RELATIONS”	40
BÜŞRANUR YİĞİT	42
“BREXİT’İN KUZAY İRLANDA’YA ETKİSİNİN HAYIRLI CUMA ANLAŞMASI ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ”	42
CEMRE AYSEL.....	44
“POSTMODERN GEOPOLITICS AND EUROPEAN BORDERS”	44
ÇAĞLA AVCIOĞLU	45
“FARKLILAŞTIRILMIŞ ENTEGRASYON ÇERÇEVESİNDE MÜLTECİ UZLAŞISI”	45
EMRE ERDEMİR	46
“HANGİ ENTEGRASYON TEORİSİ: AVRUPA BİRLİĞİ ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME”	46
EMRE GÜRBÜZ	47
“YABANCILARA YAPILAN SATIŞLAR MİLLİ GÜVENLİĞİ NASIL ETKİLER?”	47
ERMAN ERMİHAN.....	49
“WITH OR WITHOUT YOU: THE SHIFT IN DISCOURSES OF IDENTITY IN THE EU-TURKEY RELATIONSHIP”	49
ESMA YAĞMUR SÖNMEZ.....	50
“THE PROCESS OF DISCARDING THE EU MEMBERSHIP: MODERNIZATION OF THE CUSTOMS UNION”	50
FURKAN SAĞLAM.....	52
“AVRUPA BİRLİĞİ (AB)’NİN AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ (AİHS)’NE TARAF OLMASI MESELESİNİN AVRUPA BİRLİĞİ ADALET DİVANİ (ABAD)’NİN 2/13 SAYILI DANIŞMA GÖRÜŞÜ İŞİĞİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ”	52
HURİYE DİLBESTE TOMUR.....	53
“THE COMPETITION INFRINGEMENTS IN MARITIME TRANSPORT: AN ANALYSIS BASED ON THE EU AND TURKEY”	53

GAMZE OVACIK	55
“SAFE THIRD COUNTRY CONCEPT IN INTERNATIONAL REFUGEE LAW AND ITS APPLICATION IN THE CONTEXT OF EU-TURKEY RELATIONS”	55
GEORGE ATHANASOPOULOS.....	57
“GOVERNANCE, POLITICAL PARTICIPATION AND POLITICIZATION THROUGHOUT EUROPE”.....	57
GÖRKEM YAZ.....	58
“YEREL YÖNETİMLERİN DEĞİŞEN ROLÜ: ÖZGÜR ŞEHİRLER PAKTI VE AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİNİN YERELDEN YENİDEN YAPILANDIRILABİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME”	58
HAZAL ŞİMŞEK, MERT KILIÇ, NURAN ÖKSÜZ	59
“EUROPEAN LAVENDER VOTE AND BEYOND: EFFECT OF SAME-SEX MARRIAGE POLICY IMPLEMENTATION ON POLITICAL PARTICIPATION”	59
HEVAL ÖZTÜRK.....	60
“TÜRKİYE-AB İLİŞKİLERİNİN AB ENERJİ POLİTİKASINA ETKİSİ”	60
HİLAL SERT	61
“TURKEY AND THE EUROPEAN UNION: DIFFERENTIATED INTEGRATION FROM A SECURITY ANGLE”	61
İLHAN FULYA METİN	62
“AVRUPA BİRLİĞİ GENİŞLEME SÜRECİNİN TÜRKİYE’DEKİ BULGARİSTAN TÜRKLERİNİN ULUSLARARASI GÖÇ EĞİLİMLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ”	62
İREM KARAMIK.....	63
“EMOTIONS IN THE MEDIA REFLECTIONS OF EUROPEAN UNION’S MIGRATION, SECURITY AND DEFENCE POLICY”	63
KÜBRA ÖZTÜRK.....	64
“SINIRLI AVRUPALILAŞMA” ÖRNEĞİ OLARAK TÜRKİYE’DE YEREL YÖNETİM REFORMU”	64
M. ENES ARSLAN.....	65
“AVRUPA’DA AŞIRI SAĞ: ULUSAŞIRI BİR HAREKET OLARAK PEGIDA ÖRNEĞİ”	65
MELEK ÖZLEM AYAS	66
“ADAY ÜLKEKİKTEN SINIR POLİSLİĞİNE: 18 MART MUTABAKATI SONRASI AVRUPA BİRLİĞİ-TÜRKİYE İLİŞKİLERİNİN GÖÇ YÖNETİMİ BAĞLAMINDA DEĞİŞİMİ”	66
MERVE YAVUZ.....	67
“END OF EUROPEAN UNION’S NORMATIVE POWER IN TURKEY?”	67
MUHARREM BAYRAK.....	69
“BALKANLARDAKİ ARTAN ÇİN FAALİYETLERİ, AB- ÇİN İHTİLAFINA MI NEDEN OLUYOR?”	69

MURAT ALTUNTAŞ & MEHMET VEYİS KILIÇ.....	70
“TÜRK KIZILAY AİLE BAĞLARININ YENİDEN TESİSİ PROGRAMI: TÜRKİYE-SURİYE ÖRNEĞİ”	70
MUSTAFA BURAK ŞENER.....	72
“ENERGY SECURITY IN THE EASTERN MEDITERRANEAN: RELATIONS BETWEEN TURKEY AND THE EUROPEAN UNION”	72
MUSTAFA GÖKCAN KÖSEN & DENİZ TIĞLI.....	74
“THE TRUST OF NOT BEING TRUSTED: TR-EU RELATIONS IN BLACK SEA RIM”	74
MUSTAFA KORAY ALTUN	75
“THE NORMATIVE POWER EUROPE UNDER THE LIGHT OF DATA PROTECTION” .	75
MÜŞERREF ÖNAL.....	76
“AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ: BREXİT SONRASI BÜTÜNLEŞME MODELİ”	76
NENAD SPASOJEVIĆ.....	78
“TRENDS AND PERSPECTIVES IN THE EUROPEAN INTEGRATION OF TURKEY AND SERBIA”	78
ÖZDEN ÖZ	80
“THE POTENTIAL OF THE MEMBERSHIP OF TURKEY WITHIN THE POSTMODERN COLLECTIVE IDENTITY OF THE EU”	80
ÖZLEM GÜLEN.....	82
“EUROPEANIZATION AND ETHNIC INTEGRATION THROUGH THE MEDIUM OF LANGUAGE RIGHTS: THE CASE OF THE WESTERN BALKAN STATES”	82
SABİHA EKİN İLKTÜRK	84
“GÜNÜMÜZDE AVRUPA BİRLİĞİ’NDE YABANCI DÜŞMANLIĞI’NIN YÜKSELİŞİNDEKİ TARİHSEL ETMENLER”	84
SERİM TÜRKAY	85
“DOĞU AKDENİZ KRİZİ BİR BÖLGENİN GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ”	85
SİNEM ÇAM.....	86
“EUROPEAN UNION RESPONSES TOWARDS SYRIAN MIGRATION CRISIS: IMPACT ANALYSIS OF THE PROJECTS ON EMPLOYMENT AND ENTERPRISES IN MERSİN” .	86
ULVİ YENER CEYHAN	88
“GÖÇÜN GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ DIŞSALLAŞTIRILMASI BAĞLAMINDA AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE”	88
YUNUS EREN	90
“AVRUPA KONSEYİ GENEL SEKRETERİ GÖÇ VE MÜLTECİLER ÖZEL TEMSİLCİSİ İNCELEMESİ”	90
YALÇIN YURTTAŞ.....	91

“(DIS)INTEGRATION THROUGH LAW: THE FUTURE OF NEO-FUNCTIONALISM IN THE EU” 91

AKADEMİK AB ÇALIŞMALARI TÜRKİYE AĞI (A-NEST) HAKKINDA

İstanbul Bilgi Üniversitesi Avrupa Birliği Enstitüsü ve Jean Monnet Mükemmeliyet Merkezi, 2019 ve 2021 yılları arasında Türkiye'de Avrupa Çalışmaları Akademik Ağı (A-NEST) Sekretarya görevini üstlendiği bilgisini sizlerle paylaşmaktan onur duyar.

A-NEST, Avrupa Çalışmaları alanında çalışan akademisyenlerinin akademik çalışmalarında, AB-Türkiye ilişkilerinde fikir alışverişi yapmalarını, konferanslar, çalıştaylar, seminerler düzenlemelerini, ilgili haberler, duyurular ve yayınlar paylaşmalarını sağlayan ve AB Türkiye Delegasyonu tarafından desteklenen bir platformdur.

A-NEST ile ilgili daha fazla bilgi için:

<https://www.avrupa.info.tr/tr/a-nest-professors?keys=&page=1>

Avrupa Çalışmaları alanında uzmanlaşmış bir akademisyenseniz kayıt olmak için aşağıdaki e-posta adresine bir mesaj gönderebilirsiniz: academicnetworkeu@gmail.com

ÇAĞRI METNİ

İstanbul Bilgi Üniversitesi Avrupa Birliği Enstitüsü ve Akademik AB Çalışmaları Türkiye Ağı (A-NEST) olarak Avrupa Çalışmaları, Uluslararası İlişkiler, Siyaset, Göç, Sosyoloji, Antropoloji, Tarih, Coğrafya, Kültürel Çalışmalar, Hukuk ve Miras Çalışmaları alanlarında eğitim gören Yüksek Lisans ve Doktora Öğrencilerini AB-Türkiye İlişkileri, Avrupa Çalışmaları ve Avrupa Entegrasyonu ile ilgili konularda İngilizce veya Türkçe akademik bildiri önerilerini sunmaya davet ediyoruz.

Seçilen bildiriler, İstanbul Bilgi Üniversitesi AB Enstitüsü tarafından A-NEST iş birliğinde düzenlenen çevrimiçi bir konferansta sunulacak ve ardından diğer öğrenciler ve Akademik Uzmanlarla bir tartışma yapılacak ve geri bildirimler verilecektir.

Kabul edilen bildirilerin özetleri ayrıca AB Enstitüsü'nün web sitesinde, bir ISBN numarasıyla PDF formatında çevrimiçi olarak yayınlanacaktır.

TEBLİĞ ÖNERİLERİ

PDF formatındaki tebliğ önerinizi (en fazla 500 kelime) ve kısa özgeçmişinizi Didem Balatlıoğulları'na (didem.balatliogullari@bilgi.edu.tr) e-posta ile gönderebilirsiniz.

Tebliğlerin tam metni şunları içermelidir:

Başlığı, yazarın adını, derecesini ve iletişim bilgilerini gösteren bir kapak sayfası

Tam metinden önce kısa bir özet ve anahtar kelimeler (maksimum 250 kelime)

Bildirimlerin tam metni kaynakça dahil 6000 kelime olmalıdır (2 cm kenar boşluğu, 1.5 hücre aralığı, 12 punto, Times New Roman)

A-NEST KONFERANSI BİLİMSEL KOMİTESİ

A. Aslı Bilgin, Çukurova Üniversitesi
Ayhan Kaya, İstanbul Bilgi Üniversitesi
Çiğdem Nas, Yıldız Teknik Üniversitesi
Ebru Turhan, Türk-Alman Üniversitesi
Emirhan Göral, Marmara Üniversitesi
Gökay Özerim, Yaşar Üniversitesi
Münevver Cebeci, Marmara Üniversitesi
Özge Onursal-Beşgül, İstanbul Bilgi Üniversitesi
Pelin Sönmez, Kocaeli Üniversitesi
Selin Türkeş-Kılıç, Yeditepe Üniversitesi
Senem Aydın-Düzgit, Sabancı Üniversitesi
Sezgin Mercan, Başkent Üniversitesi
Yonca Özer, Marmara Üniversitesi

KONFERANS DİLİ

Başvurular İngilizce/Türkçe olarak kabul edilmiştir.

KONFERANS İÇİN ÖNEMLİ TARİHLER

Tebliğ önerilerinin son teslim tarihi: 15 Aralık 2020
Kabul edilen bildiri özetlerinin duyurusu: 30 Aralık 2020
Tam Metinlerin son teslim tarihi: 29 Ocak 2021

KONFERANS PROGRAMI

9.30 – 10.00 Açılış Konuşmaları

Ayhan Kaya, İstanbul Bilgi Üniversitesi, AB Enstitüsü Müdürü

Elçi Müsteşar Eleftheria Pertzidou, AB Türkiye Delegasyonu Başkan Yardımcısı

10.00 - 11.45

1. Oturumlar

PANEL 1

Moderatör **Pelin Sönmez**, Kocaeli Üniversitesi

Çağla Avcıoğlu, YL Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Farklılaştırılmış Entegrasyon Çerçevesinde Mülteci Uzlaşısı

Sinem Çam, YL Öğrencisi, Mersin Üniversitesi
Uluslararası Kuruluşların Suriye Krizine Yanıtı: Mersin'de Yürütülen AB Destekli İstihdam Projeleri ve Etki Analizleri

Ulvi Yener Ceyhan, YL Öğrencisi, Akdeniz Üniversitesi
Göçün Güvenikleştirilmesi ve Dışsallaştırılması Bağlamında Avrupa Birliği ve Türkiye

PANEL 2

Moderatör **Emirhan Göral**, Marmara Üniversitesi

Ayşe Tuğçe Samsun, YL Öğrencisi, Ege Üniversitesi
Avrupa Birliği'nde Hukukun Üstünlüğünü Korumak: Gelişmeler ve Karşılaşılan Zorluklar

Yunus Eren, YL Öğrencisi, İstanbul Bilgi Üniversitesi
Bir Uluslararası İnsan Hakları Denetim Mekanizması Olarak Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Göç ve Mülteciler Özel Temsilciliği: Kuruluşu, Yapısı, Faaliyetleri ve Raporları

Görkem Yaz, YL Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Yerel Yönetimlerin Değişen Rolü: Özgür Şehirler Paketi ve AB-Türkiye İlişkilerinin Yerelden Yeniden Yapılandırılabilirliği Üzerine Bir Değerlendirme

PANEL 3

Moderatör **Ayhan Kaya**, İstanbul Bilgi Üniversitesi

Ayda Sezgin, YL Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

Avrupa Birliği-Yükselen Güçler İlişkisi: Küresel Yönetişim Bağlamında Bir Değerlendirme

Büşranur Yiğit, YL Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

Brexit'in Kuzey İrlanda'ya Etkisinin Hayırlı Cuma Anlaşması Çerçevesinde İncelenmesi

Cemre Aysel, YL Öğrencisi, TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

Postmodern Jeopolitik ve Avrupa Sınırları

Mert Kılıç, Hazal Şimşek, Nuran Öksüz, YL Öğrencileri, Carlos III of Madrid University

Avrupalı Lavanta Oyu ve Ötesi: Eşcinsel Evliliğin Yürürlüğe Konmasının Siyasi Katılma Etkisi

13.00 – 14.45 2. Oturumlar

PANEL 4

Moderatör **Gökay Özerim**, Yaşar Üniversitesi

Murat Altuntaş & M. Veyis Kılıç, Doktora ve YL Öğrencileri, Yalova Üniversitesi ve Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Türk Kızılay Aile Bağlarının Yeniden Tesisi Programı: Türkiye-Suriye Örneği

Melek Özlem Ayas, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

Aday Ülkelikten Sınır Polisliğine: 18 Mart Mutabakatı Sonrası Avrupa Birliği-Türkiye İlişkilerinin Göç Yönetimi Bağlamında Değişimi

Sabiha Ekin İlktürk, Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi

Günümüzde Avrupa Birliği'nde Yabancı Düşmanlığının Yükselişindeki Tarihsel Etmenler

İlhan Fulya Metin, YL Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Avrupa Birliği Genişleme Sürecinin Türkiye'deki Bulgaristan Türklerinin Uluslararası Göç Eğilimleri Üzerine Etkileri

PANEL 5

Moderatör **Çiğdem Nas**, Yıldız Teknik Üniversitesi

Huriye Dilbeste Tomur, Doktora Öğrencisi, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Denizyolu Taşımacılığında Rekabet İhlalleri: Avrupa Birliği ve Türkiye Örneğinde Bir İnceleme

Esmâ Yağmur Sönmez, Doktora Öğrencisi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi

Avrupa Birliği Üyeliği Sürecinin Askıya Alınması: Gümrük Birliği'nin Modernizasyonu

Furkan Sağlam, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

AB'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)'ne Taraf Olması Meselesinin Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD)'nın 2/13 Sayılı Danışma Görüşü Işığında Değerlendirilmesi

Yalçın Yurttaş, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

Hukuk Aracılığıyla Dağılma: Yeni-İşlevselciliğin AB'deki Geleceği

PANEL 6

Moderatör **Metin Koca**, İstanbul Bilgi Üniversitesi, AB Enstitüsü

Aslı Şebnem Haliman, YL Öğrencisi, Koç Üniversitesi

Srebrenitsa Katliamı Üzerine Ulusötesi Hafıza Tartışmaları: Türkiye ve Avrupa Birliği Üzerine Bir Analiz

Burcu Dolanbay, YL Öğrencisi, University of Bremen & Jacobs University

Türkiye ve Yunanistan'ın Güvenlik Anlayışları Üzerinden Doğu Akdeniz Bölgesindeki Askeri Tansiyonu Değerlendirmek

Muharrem Bayrak, YL Öğrencisi, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Balkanlardaki Artan Çin Faaliyetleri, AB- Çin İhtilafına Mı Neden Oluyor?

Özlem Gülen, YL Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi
Dil Hakları Aracılığında Etnik Entegrasyon ve Avrupalılaşma Süreci: Batı Balkan Ülkeleri Üzerine Bir İnceleme

15.00 – 16.45 3. Oturumlar

PANEL 7

Moderatör **Aslı Bilgin**, Çukurova Üniversitesi

Kübra Öztürk, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Sınırlı Avrupalılaşma Örneği Olarak Türkiye’de Yerel Yönetim Reformu

Ayhan Gücüyener Evren, Doktora Öğrencisi, Kadir Has Üniversitesi
Avrupa Birliği’nin Siber Güvenlik Politikaları Perspektifinden Normatif Güç Tartışması

Gamze Ovacık, Doktora Öğrencisi, Bilkent Üniversitesi
Uluslararası Mülteci Hukukunda Güvenli Üçüncü Ülke Kavramı ve AB-Türkiye İlişkileri Bağlamında Uygulanması

PANEL 8

Moderatör **Senem Aydın-Düzgit**, Sabancı Üniversitesi

Emre Erdemir, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Hangi Entegrasyon Teorisi: Avrupa Birliği Özelinde Bir Değerlendirme

Batur Ozan Togay, Doktora Öğrencisi, Koç Üniversitesi
1930’lardaki Türkiye Büyük Millet Meclisi Görüşmelerinde Avrupa Temsil ve Tasvirleri

Bekir Turan, Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Rakip Güçlerin Sırbistan Üzerindeki Rekabeti: AB-Türkiye ve Rusya Örneği

Mustafa Gökcan Kösen & Deniz Tıgılı, Doktora Öğrencileri (Kadir Has Üniversitesi)
Güvensizliğe Güven: Karadeniz Kıyısında Türkiye-AB İlişkileri

PANEL 9

Moderatör **Özge Onursal-Beşgül**, İstanbul Bilgi Üniversitesi

Ayşe Özge Erceiş, YL Öğrencisi, University of Paris 1 Pantheon-Sorbonne
Kara Para Aklama ve Terörizmin Finansmanı ile Mücadele: Türkiye ve AB’nin Kesişim Noktası

Emre Gürbüz, YL Öğrencisi, İstanbul Bilgi Üniversitesi
Yabancılara Yapılan Satışlar Milli Güvenliği Nasıl Etkiler?

Mustafa Koray Altun, YL Öğrencisi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Kişisel Verilerin Korunması Bağlamında Normatif Güç Avrupa

PANEL 10

Moderatör **Ebru Turhan**, Türk-Alman Üniversitesi

Buğra Güngör, Doktora Öğrencisi, Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva
Türkiye'nin Avrupa Birliği Üyelik Süreci: Avrupa Komisyonu'nun Türkiye Raporları Üzerinde Hesaplamalı Metin Analizi

Büşra Özyüksel, Doktora Öğrencisi, University of Szeged
Türkiye-AB İlişkilerinin Politik Psikolojisi

Erman Ermihan, Doktora Öğrencisi, Kadir Has Üniversitesi
Ne Senle, Ne de Sensiz: Türkiye-AB İlişkilerinde Kimlik Söylemlerindeki Değişimler

Merve Yavuz, Doktora Öğrencisi, Ankara Üniversitesi
AB'nin Türkiye Üzerindeki Normatif Gücünün Sonu mu?

17.00 – 18.45 4. Oturumlar

PANEL 11

Moderatör **Yonca Özer**, Marmara Üniversitesi

Heval Öztürk, YL Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi
Türkiye-AB İlişkilerinin AB Enerji Politikasına Etkisi

Berfu Gündoğdu, YL Öğrencisi, Kocaeli Üniversitesi
Enerji Güvenliği Bağlamında Avrupa Birliği-Türkiye İlişkisi

Mustafa Burak Şener, YL Öğrencisi, University of Pécs
Doğu Akdeniz'de Enerji Güvenliği: Türkiye ve Avrupa Birliği İlişkileri

Serim Türkay, YL Öğrencisi, Marmara Üniversitesi
Doğu Akdeniz Krizi: Bir Bölgenin Güvenleştirilmesi

PANEL 12

Moderatör **Sezgin Mercan**, Başkent Üniversitesi

İrem Karamık, Doktora Öğrencisi, Hacettepe Üniversitesi
Avrupa Birliği Göç, Güvenlik ve Savunma Politikalarının Medya Yansımalarındaki Duygular

Bekir Halhallı, Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi
Hollanda'da İslamofobi: PVV Örneği

Hilal Sert, Doktora Öğrencisi, Bilkent Üniversitesi
Türkiye ve Avrupa Birliği: Güvenlik Perspektifinden Farklılaştırılmış Entegrasyon

PANEL 13

Moderatör **Emre Gönen**, İstanbul Bilgi Üniversitesi

Başak Kumtepe, YL Öğrencisi, Yeditepe Üniversitesi
Avrupa Birliği'nin Geleceği

Müşerref Önal, YL Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi
AB-Türkiye İlişkileri: Brexit Sonrası Bütünleşme Modeli

Özden Öz, YL Öğrencisi, FAU Erlangen-Nürnberg
AB Bağlamında Milliyetçilikten Bölgeciliğe Geçiş

M. Enes Arslan, YL Öğrencisi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Avrupa'da Aşırı Sağ: Ulusaşırı Bir Hareket Olarak Pegida Örneği

PANEL 14

Moderatör **Ayhan Kaya**, İstanbul Bilgi Üniversitesi

Kristína Pitoňáková, YL Öğrencisi, Palacký University Olomouc
Participation of Women in Protests

Nenad Spasojevic, Doktora Öğrencisi, University of Belgrade
Trends And Perspectives In The European Integration Of Turkey And Serbia

George Athanasopoulos, YL Öğrencisi, Panteion University
EU – Turkey Relations: Are There Any Perspectives Of Improving Or Worsening Their Bounds?

18.45 KAPANIŞ

Özge Onursal Beşgül, İstanbul Bilgi Üniversitesi, AB Enstitüsü ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Ayhan Kaya, İstanbul Bilgi Üniversitesi, AB Enstitüsü ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

BİLDİRİ ÖZETLERİ

ASLI ŞEBNEM HALİMAN

“TRANSNATIONAL MEMORY DEBATES ON SREBRENICA MASSACRE: AN ANALYSIS ON TURKEY AND EU”

Abstract: Srebrenica massacre, the most horrific crime against humanity in Europe since the Holocaust has been causing political controversy between local ethnic groups as well as regional and international political actors since 1995. Different international and regional actors, which played varying roles during different stages of the war in Yugoslavia and in the post-Dayton period, are still actively influencing the remembrance of the Srebrenica massacre in current international politics. Focusing on Turkey as extra-regional actor, while EU is a regional actor, with significant involvement in the region historically and culturally, the paper aims to examine how Turkey and EU shape the transnational memory politics on Srebrenica massacre. Based on the analytical framework of Bernhard and Kubik on typologies of mnemonic actors and memory regimes, the paper defines Turkey as a mnemonic warrior while defining EU as a mnemonic abnegator. The paper focuses on veto of Russia on draft resolution about Srebrenica genocide in the UN Security Council in its twentieth anniversary in 2015 to investigate how Turkey and EU are engaged in shaping transnational memory on the Srebrenica massacre. By employing critical discourse analysis (CDA) as the method, the paper examines joint European Union Parliament Debate and Turkish Grand National Assembly Debates on Srebrenica massacre.

Keywords: EU, Turkey, Transnational Memory, Critical Discourse Analysis, Srebrenica Massacre

Short Biography: After graduated from Middle East Technical University Political Science and Public Administration in 2018, I have started pursuing my master's of art degree at Koç University in international relations. my research interests include memory politics in IR, ontological security theory and international relations theory.

AYDA SEZGİN

“AVRUPA BİRLİĞİ-YÜKSELEN GÜÇLER İLİŞKİSİ: KÜRESEL YÖNETİŞİM BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME”

Özet: 2008 yılında yaşanan küresel finans krizi sonrasında uluslararası sistemde birtakım değişim ve dönüşümler yaşanmış, çok kutupluluk tartışması literatürde oldukça çeşitli çerçevelerde kendine yer bulmuştur. ABD’deki finansal sistemden kaynaklı olarak ortaya çıkan ve hızla ileri sanayi ülkelere de yayılan küresel mali kriz, dünya ekonomisinde 2008’in son çeyreğinden itibaren yıkıcı sonuçlar meydana getirmiştir. G7 (Group of Seven)’nin sorunlara yanıt vermede başarısız olması daha kapsayıcı bir grup olan G20 (Group of Twenty)’yi öne çıkarmış, böylece yükselen (emerging) ve orta ölçekte/yeni yükselen (newly emerging) güçler de büyük güçlerin yanında söz sahibi olmaya başlamıştır. Çok taraflılığa ve işbirliklerine istekliliği ve enformal bir forum olarak sürekliliği sağlama amacı güden G20’yi Andrew Cooper, üyelerinin sayısı ve çeşitlilikleriyle çok kutuplu ekonomik düzenin merkezi olan küresel yönetim mekanizması olarak tanımlamıştır. 1 G20; dünyanın ekonomisi en büyük yedi (Almanya, ABD, Birleşik Krallık, Fransa, İtalya, Japonya ve Kanada) ekonomisinin oluşturduğu G7 olarak adlandırılan birlik, yükselen (rising) güçler olarak adlandırılan BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) gruplaşması, orta ölçekli güçler (middle powers) olarak adlandırılan MIKTA (Meksika, Endonezya, Güney Kore, Türkiye ve Avustralya) gruplaşması ve Arjantin ile beraber 19 ülke ve Avrupa Birliği’nden oluşmaktadır. Literatürde yükselen güç ve orta ölçekli güç tanımlaması belli kriterler üzerinden birtakım farklı perspektiflerle yapılmaktadır. Yükselen güçler, uluslararası düzende revizyonist değişimler talep etmekle beraber uluslararası politikada kural koyucu olma hedefi taşır; orta güçler reformist değişimler talep eder ve mevcut düzende söz sahibi olmak ister.

Planlanan çalışmada, öncelikle 21. yüzyılın liberal düzeni 2008 yılında yaşanan Küresel Ekonomik Kriz sonrası ortaya çıkan “çok kutupluluk” üzerinden ele alınacak, uluslararası politikada güç kavramı ve dönüşümü açıklanacaktır.

Çalışmanın ikinci bölümünde ise G20’nin üç aktörü, BRICS, MIKTA ve Avrupa Birliği’nin kulüp içindeki konumu karşılaştırmalı olarak literatüre referansla anlatılacak, Avrupa Birliği’nin yükselen güçlerle ilişkisi iki eksen üzerinden bütüncül olarak analiz edilmeye çalışılacaktır. Bu analizin ilk eksenini yükselen güçler tarafından Avrupa Birliği’nin nasıl algılandığının tartışması oluşturacaktır. Bu tartışmada Avrupa Birliği’nin 21.yy’ın uluslararası düzenindeki yeri ve rolü, çok taraflılık üzerinden yükselen güçlerin gözündeki imajı değerlendirilecektir. İkinci ekseninde ise, Avrupa Birliği’nin halihazırda yükselen güçlerle ikili olarak başa çıkma stratejileri ve yükselen güçlerin meydan okumaları değerlendirilecek, AB’nin çok kutupluluk çağında yeni küresel strateji oluşturması gerektiği ortaya konmaya çalışılacaktır. Bu bölümde AB’nin yükselen güçlerle

stratejik ortaklıkları politik, ekonomik, kurumsal ve yasal olmak üzere üç dinamik üzerinden incelenecek, kalkınma işbirliklerinin güçlü etkileri birtakım istatistiki veriler üzerinden ortaya konacaktır. Bu bölümünde AB'nin yükselen güçlerle ilişkisinin bahsedilen iki eksen üzerinden zorluklar, fırsatlar ve sınırlılıklar çerçevesinde değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Çalışmanın son bölümünde ise, çok kutupluluk ve çok taraflılık arasındaki bağlantı vurgulanarak küresel yönetişimin güncel sorunları ve geleceği ele alınacaktır. Bu bölümde Marc Saxer'in küresel yönetişimin işlemlerini sağlamak için önerdiği dört yaklaşım; "teknokratlaşma, bölgesel entegrasyon, kulüp yönetişimi ve çok kutuplu hale getirme" güçlü ve zayıf yanları ortaya konarak uluslararası politikadaki güncel konu ve gelişmeler ışığında tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: AB, Liberalizm, Stratejik Ortaklıklar, Çok Kutupluluk

Kısa Biyografi: Ayda Sezgin, Marmara Üniversitesi Uluslararası Politik Ekonomi bölümünde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Lisans eğitimini İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümünde tamamlamıştır. Çeşitli projelerde araştırma asistanı olarak çalışmaktadır. Akademik ilgi alanları arasında politik ekonomi, eleştirel güvenlik, sürdürülebilir kalkınma ve küresel yönetim yer almaktadır.

AYHAN GÜCÜYENER EVREN

“EMERGING OPPORTUNITY OR UPHILL STRUGGLE: EUROPEAN UNION’S NORMATIVE POWER IN CYBERSPACE”

Abstract: With respect to the rapid expansion of cyberspace and overreliance on digital infrastructures, devastating consequences of cyber insecurities become a global concern. While cost of cybercrimes increases and cyber attacks continue to target critical infrastructures, cybersecurity today emerges as an indispensable component of national security strategies. Until recently, cyberspace was perceived as an issue of low politics. Yet, operations within the grey zones, intensified global cyber arms race and persisting attribution problem in identifying the perpetrator in cybercrimes create new challenges for stability of international order and transform cyberspace as a subject of high politics. For European Union (EU) securing its network, information systems and citizens is essential. The latest EU Security Union Strategy made a strong emphasis on cyber security as one of the strategic priorities of the Security Union. While, the internal market rational and economic discourse was dominant in EU’s earlier cybersecurity perspective, Union’s approach towards security of cyberspace is currently consolidated with successive cyber security strategies. Union’s first cyber security strategy, released in 2013, pointed out essential priorities from achieving cyber resilience to establishing a coherent international cyberspace policy for EU. Nevertheless, the latest cyber strategy released in December 2020 differs from the first one with its strong emphasis on an ambitious cyber diplomacy agenda and EU’s leadership on standards, norms, and frameworks in cyberspace.

In the recent years, EU’s approach towards cyberspace became more prominent in terms of discouraging, deterring, and responding malicious cyber activities and discussions over Union’s digital sovereignty. In that respect, launching “cyber diplomacy toolbox” in 2017 was a milestone since this initiative is the main framework showing EU’s diplomatic actions in responding cyber attacks. In line with this strategy, in July 2020, the Council imposed “cyber sanctions” for the first time against individuals and entities involved in different cybercrimes including devastating WannaCry and NonPetya incidents. Particularly, the latest cybersecurity strategy puts EU’s effort to lead the development of global cyber norms and responsible state behavior in cyberspace forefront.

Lasting discussions on “Normative Power Europe” provide a fertile ground for researchers in terms of exploring EU’s abilities to “shape conceptions of normal” according to Ian Manner’s definition. While Union accelerated its efforts in cyberspace, does emerging and contested cyber domain present an emerging opportunity or a new challenge for the Union to set up new “normal” in cyberspace? What are the challenges and opportunities lying ahead for EU in shaping global cyber norms towards security and governance of cyberspace?

In line with these inquiries, this paper aims to investigate whether cyberspace emerges as a new frontline for EU to exercise its normative power. In that respect, the research is organized as follows: first, EU's approach towards security and governance of cyberspace is explored from the historical perspective and by comparing the first and latest cybersecurity strategies. Second, EU's normative power concept is discussed from theoretical approaches and empirical evidence. Finally, EU's vision, actions and ambitions towards cyberspace is discussed from normative power debate.

Keywords: Cybersecurity strategy, Europe, Normative Power

Short Biography: Ayhan Gücüyener Evren obtained her bachelor's degree from Galatasaray University, International Relations Department in 2012 and received her master's degree from Bilgi University International Political Economy Program in 2017. During her professional career, between 2012 and 2015, she worked in a Turkish think-tank's department specialized on cybersecurity and critical infrastructure protection. In March 2017, among 40 professionals in worldwide, she was selected as a Young Professional to attend NATO Transformation Seminar organized in Budapest. Between January-July 2018, Gücüyener Evren worked as a Research Fellow in NATO Energy Security Center of Excellence (ENSEC COE) in Lithuania-Vilnius. Currently, she is a PhD Candidate in International Relations Department of Kadir Has University, İstanbul. She is also involved in research projects in Kadir Has University's Research Center on Cybersecurity and Critical Infrastructure Protection. Her research interests are cybersecurity in international politics, critical infrastructure protection and resilience policies.

AYŞE ÖZGE ERCEİŞ

“COMBATING MONEY LAUNDERING AND FINANCING OF TERRORISM: THE CROSSROADS OF EU AND TURKEY”

Abstract: In general, “Money laundering” refers to and covers all transactions and processes aimed at and relating to change of form of cash income earned by illegal and unlawful ways, and concealing its real source and owners by protecting its current value as far as possible, and legitimizing money from organized or other crime, and converting it to other assets or properties to increase its accessibility and usability and distract the attention of authorities, or transfer of it from one place to another. It is an emerging problem currently faced by all countries worldwide. Money laundering can be either a relatively straightforward process, undertaken at the local or national level, or a highly sophisticated one that exploits the international financial system and involves numerous financial intermediaries in various jurisdictions. The international efforts to combat money laundering since the beginning of the 1990s are built on strategies aiming at attacking criminal organizations through their financial operations.

Due to the use of the illegal drug traffic and trade by the terrorist groups for financing their terrorist acts, and due to the ascending terrorism wave, all over the world, all countries have been called to implement international legal framework into their domestic law for the suppression of terrorism. The European approach to the threat of money laundering began with a European Community regulation laid down in 1991, through Directive 91/308/EEC on the prevention of the use of the financial system for the Directive 91/308/EEC's definition of "money laundering" specifies categories of financial intermediaries and their obligations and requirements, defines these obligations and requirements and indicates the public authorities responsible for the control functions. Intending to strengthen the struggle against terrorism, and preventing the laundering of dirty money derived out of terrorism acts, and developing international cooperation in the combat against organized crimes and terrorism, Turkey has ratified international instruments in accord with the recommendations of the Financial Action Task Force, held the financial institutions liable to report suspicious transactions if and when they have doubts or have reasonable causes to suspect that the funds are related or linked to terrorism or terrorist acts or are used for such purposes.

This paper evaluates the recent anti-money laundering (AML) and combating financing of terrorism (CFT) legal framework in Turkey and the European Union (EU) in order to determine whether there is a crossroad between them. In this background, employing an informative perspective, this paper will firstly take a brief look at the general approach of scholarship to the topic, with a particular focus on the soft law status of the international and regional regulations, then explores the legal framework and introduces the reader to the basics that govern international legal framework about anti-money laundering and

combating the financing of terrorism in the world. An overview of the conventions, treaties, and regulations will give a foundation as to how international organizations and institutions address money laundering and asset recovery efforts. This paper tries to find an answer to the question: Is Turkish AML/CFT regime compatible with the EU AML/CFT framework minimum standards provided by international and regional instruments.

Keywords: Anti-money laundering, European Union, Turkey, Combating the Financing of Terrorism, EU Directives

Short Biography: Ayşe Özge Erceiş graduated from Bahçeşehir University Faculty of Law and University of Paris 1: Panthéon Sorbonne International Law and International Organizations Master Program. She is pursuing her traineeship in the Istanbul Bar Association. She is founding partner of Jus Gentium, an association based in Paris, to promote internationalism, globalism, and public international law. She gained experience in the Council of Europe Ankara and Transparency International Turkey. Her academic interests are public international law, international regulatory compliance, counterterrorism, corruption, and anti-money laundering.

AYŞE TUĞÇE SAMSUN

“AVRUPA BİRLİĞİ’NDE HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNÜ KORUMAK: BEKLENTİLER VE KARŞILAŞILAN ZORLUKLAR”

Özet: İkinci Dünya Savaşı’nın, İspanya’da, Portekiz’de ve Yunanistan’da otoriter rejimlerin sona ermesinin ve Berlin Duvarı’nın yıkılışının ardından Avrupa, demokratik toplumlarını insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğü prensiplerine göre şekillendirmiştir. Maastricht Antlaşması’nda belirtildiği üzere temel ilkelere biri olan hukukun üstünlüğü prensibi, Avrupa Birliği’nin sadece ortak pazar ve ortak para biriminden ibaret olmadığını göstermiş, hukukun üstünlüğü ilkeleri Avrupa Adalet Divanı’nın (ECJ) içtihat hukukunda yer almıştır. Böylece Avrupa Birliği üye ülkeleri Avrupa Birliği’nin üzerine kurulu olduğu değerleri korumayı taahhüt etmişlerdir.

Son dönemlerde AB üyesi bazı ülkelerin gösterdikleri otoriterleşme eğilimleri AB tarafından Birliğin üzerine kurulu olduğu demokratik prensiplerin ihlali ve liberal değerlerden uzaklaşma olarak algılanmıştır. Polonya ve Macaristan hükümetlerinin, iktidar partilerini denetleyen kontrol ve denge mekanizmalarını ortadan kaldırmak için yürüttükleri siyaset sonucunda basın özgürlüğünün kısıtlanması, mülteci dayanışmasının reddedilmesi, yargı bağımsızlığının zarar görmesi diğer üye ülkeler tarafından endişe ile karşılanmıştır. Avrupa Birliği Komisyonu bu ihlalleri önlemek ve çözüm sunmak amacıyla üye ülkelerde yargı bağımsızlığı, basın özgürlüğü ve yolsuzlukla mücadele durumunun incelendiği ilk “Hukukun Üstünlüğü Raporu” Eylül ayında yayınlamıştır. Bunun öncesinde, gerçekleştirilen Avrupa Konseyi toplantısında AB fonlarına erişimin hukukun üstünlüğü koşuluna bağlanması konusunda uzlaşma sağlanmıştır. Bu durum hukukun üstünlüğü prensibinin ihlal edildiği Macaristan ve Polonya gibi ülkelerin eleştirisine yol açmış ve AB’nin yedi yıllık bütçesini ve kurtarma paketini içeren bütçe planı Polonya ve Macaristan tarafından AB liderleri toplantısında veto edilmiştir. COVID-19 salgınının yarattığı ekonomik etkilerin giderilmesinde hayati öneme sahip olan bu planın veto edilmesi AB içinde yeni bir krizin ortaya çıkabileceği endişesini gündeme getirmiştir.

Bu konferansta AB’de hukukun üstünlüğü prensibinin gelişimi, hukukun üstünlüğü prensibinin neden sadece ulusal düzeyde önemli olmadığı, üye ülkeler ve AB için ne anlama geldiği, ihlal edildiği takdirde üye ülkelere uygulanabilecek yumuşak ve sert yaptırımlar açıklanacaktır. AB’nin yayınladığı Hukukun Üstünlüğü Raporu incelenerek, rapora yöneltilen eleştiriler ele alınacak ve öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Hukukun Üstünlüğü, Macaristan, Polonya

Kısa Biyografi: Ayşe Tuğçe Samsun, Ege Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü yüksek lisans öğrencisidir. Ege Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi, Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı ve TASAM gibi kurumlarda stajyer olarak görev yapmıştır.

BAŞAK KUMTEPE

“FUTURE OF THE EUROPEAN UNION”

Abstract: For over a decade the future of the European Union has been one of the central issues in the realm of the international relations. Each crisis, be it an internal crisis such as Brexit, or a global one such as the coronavirus pandemic, the integrity of the EU has always been questioned. Concerning its future, the EU has already reaffirmed the unity within the union by publishing a White Paper on the future of Europe in March 2017. President of the European Commission, Jean-Claude Juncker addressed the EU in front of the European Parliament and called for a stronger and more democratic union on the Europe Day, 9 May 2019. Following the same rhetoric, the Declaration on the Reunification of Europe was signed to “defend one Europe from East to West, from North to South” and a Conference on the Future of Europe was called with the aim of evaluating the EU policies, institutional reforms along with the active participation of European citizens. Such further integration and unification attempts has been mostly-successfully accomplished regarding the economic realm but very little has been done in the socio-political arena. Nowadays, it is widely echoed that Europe needs to sound as a single voice. For this reason, in this paper I will analyze 4 different explanatory variables to foresee a probable future for the EU.

First variable will be the fundamental crisis, as I call it, which stems from the fact that a number of member states openly challenging the founding, constitutional principles of the EU such as rule of law and democracy. My main argument here is that EU should act like a coercive-normative agent regarding its internal affairs through sanctioning mechanisms. Even though such coercive approach initially might lead to differentiation among member states, in the long run, it will provide a further deepening aspect to integration. EU’s initiative to make coronavirus funds conditional on respect for rule of law and democracy will be analyzed as an example of this mechanism.

Secondly, I will analyze the impact of immigration and my argument regarding the issue is with the expected influx of migration after the pandemic, the integration process of the union will slow down. Only way out from such crisis is to form a common migration policy to meet contested dynamics within the group.

Third variable will be the COVID-19 crisis. Initially, the EU was portrayed as a weak actor handling the crisis but later through funding and solidarity, union acted in a fast and effective way. Although health as an area was delegated to national governments, citizens wanted to see EU as an actor itself to help them. Such demands may require institutional reforms in health policy and hopefully integration in one area will lead to integration in other areas.

Lastly, I will analyze the impact of Brexit; the EU managed to stay strong and united following the Brexit but will leaving of a major member state trigger other members to

leave the union? Here, I choose to believe in a more optimistic scenario. My argument is if the member state who wants to leave has traditionally maintained anti-integrationist attitude then even loosing such member will reinforce the integration in the union. So, Brexit will create a friendlier environment for the federalist within the EU.

Keywords: Migration, Brexit, Covid-19

Short Biography: Başak Kumtepe received her bachelor's degree from Middle East Technical University Political Science and Public Administration program and graduated with high honors. She also holds a minor degree in European Studies. Upon graduation, she worked as a research assistant at Koç University where she studied voting behavior for two years. After a break in her academic studies due to a career shift, currently she is pursuing her master's degree in Political Science and International Relations program at Yeditepe University. Her area of interests are European politics, nationalism and gender studies. Currently, she is working as a pilot at Turkish Airlines.

BATUR OZAN TOGAY

“REPRESENTATIONS OF EUROPE IN TURKISH PARLIAMENTARY DEBATES IN THE 1930s”

Abstract: This conference paper explores the representations of Europe in Turkish parliamentary debates in the 1930s, and it analyses and contextualises the comprehensive and multi-layered collection of debates with a nuanced approach. Accordingly, the central argument of this paper is that while Turkish political discourse in the 1930s had largely maintained the long-established characterisations of Europe as a source of aspiration, the parliamentary debates also point to an observable degree of divergence from this discursive ethos.

In order to establish a framework upon which this argument can be built, the paper opens with two preliminary chapters that justify the choice to mainly focus on Turkish parliamentary discourse and elucidate the paper’s intended contributions to the literature respectively. In the former, I demonstrate that the Grand National Assembly of Turkey had been the foremost realm of political discussion in the 1930s and thus that parliamentary debates are, to a considerable extent, representative of Turkish politics during the period, thereby substantiating this paper’s selection of primary source material. In the latter, I make an argument in favour of the paper’s significance with reference to pertinent previous studies by showing its contributions in two key respects: First, it does not take the subject of Europe for granted and pays particular attention thereto; second, it pulls apart monolithic outlooks on the one-party period in Turkey by means of periodisation and nuancing the 1930s’ position in early republican history.

The following two chapters comprise the analysis of the representations of Europe in Turkish parliamentary discourse in the 1930s. Within this twofold framework, I first demonstrate and examine Turkish parliamentarians’ continued characterisations of Europe as a source of aspiration, and next, I bring to light and study Turkish political discourse’s divergence from the said perspective on Europe. In the first section, I conduct a tripartite discourse analysis that ascertains Europe’s continued and continuous characterisation by Turkish parliamentarians (i) as a source of knowledge and expertise, (ii) as a standard, and (iii) as civilisation and a family of nations. In the subsequent section, I explore the ways in which Turkish political elites had diverged from characterising Europe as a source of aspiration during the decade in, once again, three subsections: (i) setbacks in Turkey’s aspiration to attain European modernisation and civilisation due to economic issues and concerns, (ii) characterisation of a superior Turkish nation and an inferior Europe, (iii) Europe’s loss of prestige due to economic and international developments.

All in all, this paper proposes to study the representations of Europe in Turkish parliamentary debates in the 1930s and, by espousing a nuanced approach, to argue that

while Europe had considerably maintained its status as a source of aspiration in Turkish political discourse during the decade, the parliamentary debates also indicate an observable degree of divergence from this discursive disposition.

Keywords: Europe in Turkish Parliamentary Debates, 1930s, Turkish Politics

Short Biography: Batur Ozan Togay was born on September 8, 1996 in Kadikoy, Istanbul. He graduated from Uskudar American Academy in 2015. He received a BA in Politics from Durham University in 2018 and graduated from the London School of Economics with an MSc in History of International Relations in 2019. Currently, he is pursuing a PhD in International Relations and Political Science at Koç University.

BEKİR HALHALLI

“HOLLANDA’DA İSLAMOFOPYA: PVV ÖRNEĞİ”

Özet: Bu çalışmada, Hollanda’daki PVV (Hollanda Özgürlük Partisi - Partij voor de Vrijheid)’nin söylemi Eleştirel Söylem Analizi (Critical Discourse Analysis) yoluyla analiz edilecektir. Eleştirel Söylem Analizi yoluyla 2001-2019 yılları incelenerek analiz edilecek ve karşılaştırılacaktır. Çalışma metodolojik özgünlüğünün yanı sıra Hollanda’daki bu popülist aşırı sağ partinin İslamofobik söylemlerini nasıl meşrulaştırdığını irdelemektedir. Ampirik analizin ana sorusu şudur: PVV, İslam (ve sembolleri) karşıtlığı temasını söylemsel strateji olarak nasıl kullanmaktadır? Postyapısalcı bir bakış açısıyla, PVV’nin kullandığı dışlayıcı söylemsel pratiklerle sosyal gerçekliği nasıl inşa ettiği incelenmektedir.

Bu çalışma için gazete içerikleri, partinin resmi web siteleri, makaleler, parti programları, kamuya açık konuşmalar; sosyal medya söylemleri gibi diğer söylem türlerinden elde edilen verilerle tamamlanmıştır. Makalede, soruşturulan Hollanda Özgürlük Partisi için önde gelen ve etkili bir politikacı seçilmiştir. Ana odağın bireysel politikacıların söylemi olduğu izlenimini önlemek için, bu partilerin diğer üyelerinin bazı söylem parçalarının yanı sıra parti programları gibi partilerin daha genel söylemsel materyalleri de analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: İslamofopya, Hollanda, Popülizm, Eleştirel Söylem Analizi, PVV

Kısa Biyografi: Halhallı, 1986 yılında Şanlıurfa’da doğdu. 2011 yılında Girne Amerikan Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü’nden Lisans, 2013’de aynı üniversitede ve Ana Bilim Dalı’ndan, Kürt meselesi ve Türkiye dış politikası üzerine hazırladığı Tez’le Yüksek Lisans, 2020 yılında Sakarya Üniversitesi’nden aynı alanda, Batı Avrupa’da Popülist Radikal Sağın Öteki İnşası ve Söylemsel Stratejileri: Hollanda, Avusturya ve Fransa Örnekleri başlıklı Tez’le Doktora derecelerini almıştır. Halhallı, 2009-2012 yılları arasında Amerika Birleşik Devletleri’nde farklı okullarda dil eğitimi görmüş ve Yüksek Lisans Tezi için araştırmalarda bulunmuş, 2015-2016 yılları arasında da, Erasmus uluslararası lisansüstü öğrenci değişim programıyla Slovakya’da Comenius Bratislava Üniversitesi’nde Doktora programına devam etmiştir. Arab Spring and The Kurds: The Paradox of Turkish Foreign Policy (Lambert Academic Publishing, 2014) ve Avrupa’da Radikal Sağ: Öteki’nin İnşasında İslâm, Yabancı ve Göç (Orion Kitabevi, 2020) adlı kitapların dışında, çeşitli editöryal kitaplarda bölümler ve akademik süreli yayınlarda makaleler de yayınlamıştır.

Dr. Halhallı, 2015’den bu yana, BM örgütlerinde ve insanî yardım alanlarında çalışan uluslararası sivil toplum kuruluşlarında danışmanlık/yöneticilik görevlerini yürütmüş olup, halen, Avrupa Birliği tarafından desteklenen ve Milli Eğitim Bakanlığı ile beraber yürütülen bir projede Proje Danışmanı olarak çalışmaktadır.

BEKİR TURAN

“RIVAL POWERS COMPETITION OVER SERBIA: EU-TURKEY-RUSSIA”

Abstract: The impact of Russia and Turkey on the EU enlargement process of the Serbia will be examined through my paper. The Turkish and Russian impact on the Serbia would be positive and negative on this country progress towards the EU integration due to competing interests over foreign direct investments, security, economic and political concerns. The success of the EU regional policy is directly related to the policy which will be developed with these two countries. The purpose of my study is to evaluate the impact of two external actors, Russia and Turkey, both of whom have the potential to obstruct the Serbian progress towards the EU. Here, the main goal is to evaluate the scope of Turkish and Russian influence on Serbian accession to the EU. I will also examine EU responses to the presence of these powers, looking at the dynamic nature of EU-Russia and EU-Turkey relations. My study intends to ascertain whether the WB countries' commitments to the EU are unwavering or to what extent Russia and Turkey can influence on Serbia' internal and foreign affairs. Three research questions are set accordingly:

- 1- To what extent can be relationship between Serbia and Russia and Turkey respectively influence the Europeanization process in the region?
- 2- How would the complex nature of EU-Turkey and EU-Russia relations be the reason for halting the Europeanization process in Serbia with closer to Russia not Turkey? (Turkey is one of the leading actor helps Serbia on the Europeanization process, but Russia is separating Serbia from the EU.)
- 3- Why is Europeanization more effective to WB countries' domestic policies but not their foreign policies? Is Europeanization a two level of game – domestic and foreign?

My research will focus on two distinct periods of Serbian relations with these actors:

- Rise of Engagement of Russia and Turkey Relations with the EU over Western Balkans (2007-2011)
- Strained Russia and Turkey Relations with the EU over Western Balkans (2012-2019)

In conclusion; this research will seek to shed light on the prospect of Serbian enlargement to the European Union with consideration of Russia and Turkey as an external actor. My deep intention is to explain the extent of Russia and Turkey influence on the Europeanization process of Western Balkan countries and examine the foreign policy outlook behind it. The cases of Bosnia and Serbia will be subjected to in-depth scrutiny within a closely defined time framework divided into two periods 2007-2011 and 2012-2019.

Keywords: European integration, Sharp Power, Soft Power, Foreign Direct Investment, Trading State

Short Biography: Bekir Turan completed his undergraduate studies at Eskişehir Osmangazi University department of International Relations. Then, he earned his MA degree at the department of Political Science and International Relations in İstanbul Şehir University. During his graduate studies, he worked as a teaching assistant and liaison officer at Center for Modern Turkish Studies. He also worked as graduate research assistant at Antall József Knowledge Centre in Budapest, Hungary. In addition to this, he has been voluntarily serving as training facilitator at SOLIYA Connect Program. Currently, he is continuing his studies as a PhD student at Institute of European Studies at Marmara University. Also, he has been working as academic program coordinator of İlim Yayma Academy Award Program. His study areas of interests mainly include Europeanization of Western Balkans, Turkish Foreign Policy toward the Balkans, EU-Balkans relations and NGO's.

BERFU GÜNDOĞDU

“ENERJİ GÜVENLİĞİ BAĞLAMINDA AVRUPA BİRLİĞİ-TÜRKİYE İLİŞKİSİ”

Özet: Enerji, hiç kuşkusuz insanlığın bağımlı olduğu bir kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır. Dünyada enerjiye duyulan ihtiyaç, ülkelerin bu konuda farklı politikalar sergilemesine neden olmuş, başta rekabetçi bir yapı sergilese de ilerleyen süreçte sürdürülebilir enerji arz güvenliğine bir geçiş yaşanmıştır. Genel bir perspektiften bakıldığında gelişmiş ülkeler ile enerji kaynakları fazla olan ülkeler arasında sorunlar yaşanmış, küresel ölçekte var olma adına hızla piyasaya giren yeni ülkeler ile sınırlar genişlemiştir. Kömürle başlayan ve yerini petrol ile doğal gazı bırakan enerji piyasası hem kaynakların eşit dağılmamasından hem de kaynakların sınırlılığından diplomasi bağlamında enerji güvenliğini politik açıdan değerli kılmıştır. Dünyanın sınırlı kaynak sorunu için yenilenebilir enerji alanına yönelmesi ise çerçeveyi daha da genişletmiştir. Uzun dönemde birincil kaynaklara olan bağımlılığın devam edeceği düşünülse de özellikle enerji bağımlılığı yüksek olan AB ve Türkiye gibi güçler yeni adımlar atmaya çabalamaktadır. AB'nin enerji ihtiyacı ve Türkiye'nin jeopolitik-jeostratejik konumu düşünüldüğünde yakın ilişkiler kurması olağandır. Özellikle Türkiye'nin Orta Doğu ve Hazar Havzası'na yakınlığı, Türkiye üzerinden Avrupa'ya kaynak akışı sağlaması açısından ciddi önem arz etmektedir. Transit bir geçiş yolu üzerinde olan Türkiye, hem yapılan çalışmalarla hem de ileriye dönük hedefler üzerinden kendini bir enerji koridoru ve enerji terminali olarak tanımlarken oyun kurucu olarak küresel piyasada yer edinmeye çalışmaktadır. Enerji güvenliği konseptinde, Türkiye'nin, AB ile ilişkisi çalışmamızın ana konusunu oluşturmaktadır. Enerji güvenliğinin tarihçesini, AB üye ülkelerinin özellikle büyük güçlerin ve Türkiye'nin enerji politikalarını, enerji faaliyetlerini aralarındaki ilişkiyi derinlemesine ele alınmasıyla da çalışmanın zenginleştirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma, sadece birincil enerji kaynakları açısından ele alınmayarak yenilenebilir enerji üzerinden AB ile Türkiye'nin yaptığı çalışmaları da ele almış aralarındaki diyalogu inceleyerek araştırmanın önemine vurgu yapmıştır. Literatürde bu konu kapsamında birçok çalışmaya rastlanmıştır. Bu çalışma, bir derleme niteliğinde olup, oluşturulan literatür ile özgün bir yorumla size sunmayı amaçlamıştır. Çalışmanın sonucunda Türkiye'nin hala AB'ye üyelik sürecinde olmasına rağmen, enerji güvenliğini sağlama adına öneminin giderek artması ileriki dönemde, AB'nin sadece enerji politikasında değil siyasi anlamda Türkiye'yi ayrıcalıklı bir konuma oturtacağı kanısına varılmıştır. Bu çalışmada nitel bir çalışma olup, betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Türkiye, Enerji Güvenliği

Kısa Biyografi: Berfu Gündoğdu Kocaeli Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Anabilim dalı Siyasi Tarih bölümünde yüksek lisans öğrencisidir ve birinci sınıftadır. Enerji alanıyla ilgilenmekle birlikte “Enerji Diplomasisi ve Türkiye” isimli bir makalesi şu an kabul aşamasındadır.

BUĞRA GÜNGÖR

“TURKEY’S ACCESSION TO THE EU: A TEXTUAL ANALYSIS ON THE EUROPEAN COMMISSION’S TURKEY REPORTS”

Abstract: How do the contents of the European Commission’s (EC) Turkey reports change across years? The EU-Turkey relations have been hitherto analyzed through different methods, ranging from process-tracing to game-theoretical models. While these methods entail considerable analytical strength in understanding the dynamics of the EU-Turkey relations, they come short of systematically explaining the within as well as cross-year variation in the EU’s attitudes toward Turkey’s progress in becoming a full member of the Union. In this respect, the natural language processing (NLP) as a method of analysis gives us a more nuanced way of deriving information from such text corpora. This becomes more important when the reliability of manual coding lengthy documents is of concern. Utilizing different applications of the NLP on a total of 1,174,606 words in 22 reports between 1998 and 2020, I firstly conduct sentiment analysis based on different aspects of the Copenhagen criteria. Overall, while the positivity of the EC’s attitudes toward Turkey’s progress shows horizontal trend in the first 10 years of the reports, it shows a steady decline between 2010 and 2018, leading to more negative views toward Turkey’s progress. In particular, the political and legal criteria have higher levels of pleasantness in the first years of accession talks until 2010, whereas they show dramatic decline as we approach recent years. Besides, the EU has a more positive attitude about the economic aspects of Turkey’s potential membership starting from the late 2000s up to present. I supplement the above-mentioned analysis with the bag-of-words model, looking into lexical richness, the co-occurrences of the criteria, rank-frequency distribution, and the relative frequencies as well as locations of the criteria within and across reports. Lastly, I employ the latent Dirichlet allocation, which is a type of topic segmentation, to explore how the importance of topics change across years by looking at the topic probabilities in each document. By doing so, we can decipher overlapping themes while classifying each document according to the topic probabilities. The results show that bilateral meetings between Turkey and the EU, Turkish Criminal Law, Turkey’s progress in becoming a member of the EU, and the closure of political parties by the Turkish Constitutional Court stand out as important topics between 1998 and 2010. On the other hand, topics like the LGBT rights, indiscriminate state violence in the South East, coup d’état attempt by the Gulen community, and new presidential system come to the fore in 2010s, respectively. In sum, this study finds that the EC has both changing and stable views towards Turkey’s potential membership to the EU across years. This means that the EU’s attitude toward Turkey’s progress is multifaceted and temporally variant which does not allow us to make dichotomous assessments in every circumstance.

Keywords: EU-Turkey Relations, European Commission, Turkey Reports

Short Biography: Buğra Güngör is a PhD candidate in International Relations and Political Science at the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva where he also works as a teaching assistant in the Development Studies program. His research interests include conflict processes, comparative politics, and Turkish politics.

BURCU DOLANBAY

“ASSESSING THE IMPACTS OF TURKISH AND GREEK DEFENCE DOCTRINES ON NON-COOPERATION IN THE EASTERN MEDITERRANEAN REGION”

Abstract: Gas explorations in the eastern Mediterranean region strengthen the deep-rooted questions on the borders of territorial waters and exclusive economic zones. The uncertainty of the maritime borders along with the conflicting theses submitted by the parties on the delimitation disputes further destabilise the region. Even though a call for negotiation was made by Germany under the leadership of the German Foreign Minister, attempts did not succeed. Furthermore, similar to a domino effect, after the Greece-Cyprus Joint Defence Doctrine, Turkey's Blue Homeland Doctrine emerged as a key concept in determining Turkey's foreign policy in the region.

Parallel to the Joint Defence Doctrine signed between Greece and Cyprus, the Blue Homeland doctrine has also strictly stressed the notion of sovereignty rights. Furthermore, the term has popularised the identification of the exclusive economic zones in the eastern Mediterranean Sea as a part of the Turkish homeland. In the light of these developments, my question is: 'What impact have Greece's and Turkey's defence doctrines on the remaining unsuccessful cooperation in the eastern Mediterranean region?' I believe studying this question can reveal the obstacles for cooperation in the region, and identify the requirements of a possible rapprochement between neighbouring countries.

The security doctrines formulated by Turkey and Greece in the eastern Mediterranean context present various similarities in terms of their context and the adverse effects on regional cooperation. The first impact can be defined as the prioritisation of the security sensitives over economic cooperation. Furthermore, maximalist claims of sovereignty rights further diminished the chances of negotiation as expectations on the borders were considered to be beyond any discussion. Moreover, both of the doctrines associate the regional dispute with the collective identities and led the strengthening of a distinction between 'us' and 'them' in the Turkey-Greece relations. Hence, an essentialist understanding of identities has similarly reduced the possibility of regional cooperation.

Keywords: Greece and Cyprus, Turkey and Greece, Gas Explorations, Joint Defence Doctrine

Short Biography: Burcu Dolanbay is a graduate student at the University of Bremen, Department of International Relations with a joint degree at Jacobs University. She completed her bachelor education in the Department of Political Science and International Relations at Istanbul University with a high distinction. During her time as an undergraduate, she worked at the Istanbul Policy Center and the Democratic Progress Institute as an intern and volunteered at the Women's Library and Information Centre Foundation. After her bachelor education, she was awarded a master's degree scholarship

from the German Academic Exchange Service and the Turkish Education Foundation.
Burcu speaks Turkish, English and German.

BÜŞRA ÖZYÜKSEL

“POLITICAL PSYCHOLOGY OF TURKEY-EU RELATIONS”

Abstract: Relations between Turkey and the EU have a long history; Turkey's progress in the EU accession process is described as "a long thin path". Turkey's relations with the EU began in the framework of the European Economic Community was signed on September 12, 1963, and on the 1st of December 1964 entered into force based on the Ankara regime created by the partnership agreement. The meaning of that, Turkey-EU relations have been on the agenda for more than a half-century. Naturally, this kind of a long process with many ebbs and flows has affected both the governments throughout history and the public as well. At this point, when considering Turkey's full membership is depending on at the final level to the European public opinion, both public's psychology does matter. Moreover, leaders and societies cannot be thought separate from their psychologies. Thus, examining the political psychology of this process seems quite crucial to understand resistance areas in societies and politics. Additionally, from the beginning of relations with the EU, the current government in Turkey is the only one that has been winning the consequent terms. Current government in Turkey when first came to power, they realized many reforms on the way to the EU membership. However, in the last decade, the debates have intensified on Turkey's estrangement from the path of European Union membership and an "orientation change" in Turkish Foreign Policy. The revitalized relationships of Turkey-EU have come to the breaking point as a result of some reasons such as escalating populism and xenophobia in the EU member countries and rising Eurosceptic discourse with the events following the military coup attempt on the night of 15th July 2016 in Turkey. However, when the literature about Turkey-EU relations is considered, it was realized that political psychology of this long process has not been studied. To do this, while this article is examined, the political psychology of Turkey-EU relations is going to be studied and settled in a time frame from the beginning of the Justice and Development Party's first government term until today. To analyze detailed the psychology of this process, historical literature review and reactions from the media, both written and visual, is going to be utilized. It is going to be shown how the leaders in Turkey were approaching during the reformation term and hence how the society's psychology got affected by that, and how is the situation right now. As a result, this work is aimed to be meet the deficiency of studying Turkey-EU relation's political psychology.

Keywords: Turkey-EU Relations, Political Psychology, Turkish Foreign Policy

Short Biography: Büşra Özyüksel was born on March 8, 1994 in Ankara. After completing her high school education at Ankara Anatolian High School, she studied for a bachelor's degree in International Relations at Gazi University between 2012 and 2017. In 2018, she started her master's degree in the department of International Relations / sub-field European Studies at University of Pécs in Hungary with the Stipendium Hungaricum

Scholarship program and completed her degree with master's thesis titled Populism's Effect on Foreign Policy Decision-Making Process the case of Hungary and Turkey with a diploma grade of 5.00. After graduating in June 2020, she won the Stipendium Hungaricum Scholarship again and began her Ph.D. in the Faculty of Law and Political Sciences at Szeged University, Hungary in September 2020. She is working on Political Psychology in International Relations in the frame of Populism. She is also the O-Internship coordinator of "European Studies" at the International Relations Studies Association (TUIÇ). She knows advanced English, beginner German and Hungarian. European studies, populism, political psychology, foreign policy, decision-making processes, and comparative foreign policy are the main areas of interest and work.

BÜŞRANUR YİĞİT

“BREXİT’İN KUZEY İRLANDA’YA ETKİSİNİN HAYIRLI CUMA ANLAŞMASI ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ”

Özet: İrlanda Adası’nda, tarihsel kökenleri 1600’lü yıllara dayanan Protestan ve Katolik ayrımı bulunmakla birlikte, 1801 yılında İngiltere’nin adayı kontrol altına almasıyla, Birleşik Krallık karşıtı bir mücadele başlamış ve zaman içerisinde adadaki mücadeleciler gruplar silahlanmıştır. 1916 yılında Birleşik Krallığa karşı ilk silahlı ayaklanmayı gerçekleştiren İrlanda Cumhuriyet Ordusu (IRA), 1998’de Hayırlı Cuma Anlaşması (HCA) imzalanana kadar geçen süreçte, Kuzey İrlanda sorununun en önemli aktörlerinden biri olmuştur. Bölgesel bir sorun olarak ortaya çıkan ve küresel etkiler de uyandıran Kuzey İrlanda meselesi; tarafların tavizleri ve Avrupa Birliği’nin (AB) de aksiyonu ile çözüme kavuşturulmasına rağmen, Birleşik Krallığın 2016 referandumunu ile AB’den ayrılma kararı ve bu karara karşın Kuzey İrlanda’nın Birlik içerisinde kalma yanlısı tutum sergilemesi ayrılıkçı hareketleri tekrar gündeme getirmiştir. Bu açıdan Brexit’in Kuzey İrlanda’nın geleceğini nasıl etkileyeceği son zamanlarda oldukça tartışılan konular arasındadır. Zira bölgede uzun yıllar devam eden çatışmalar sonlandırılmış olmasına rağmen, kırılğan bir barışın hâkim olduğu söylenebilir. Kuzey İrlanda ile İrlanda arasındaki sınırın AB ile Birleşik Krallığın tek kara sınırı olması ve bölgede katı bir sınır (hard border) oluşturulması yine ilk maddedeki statükonun bozulması sorununu gündeme getirmektedir. Bu sebeple Kuzey İrlanda sorunu Brexit müzakerelerinin en tartışmalı konularından biri olmakla birlikte, gerek Birleşik Krallık liderleri Theresa May ve Boris Johnson’un gerekse AB’nin farklı yaklaşımları sebebiyle anlaşmaya varılmasının önünde bir engel olagelmıştır. Bu doğrultuda yapılan çalışmanın amacı, “Brexit Kuzey İrlanda’da Hayırlı Cuma Anlaşması ile sağlanan statükoyu etkiler mi?” sorusuna yanıt aramaya çalışmaktır. Bu sebeple, çalışmada nitel araştırma yönteminden yararlanılmış olup, birincil ve ikincil kaynaklar incelenerek analiz yapılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Brexit, Kuzey İrlanda, Hayırlı Cuma Anlaşması, Çatışma, Statüko

Kısa Biyografi: 1996 yılında, Ankara’da doğmuştur. 2014 yılında Erdem Beyazıt Anadolu Lisesi’nden mezun olup, aynı yıl Yıldız Teknik Üniversite’sinde Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü’nde okumaya hak kazanmıştır. 2019 Bahar eğitim döneminde, Prag’da bulunan Charles University’de Erasmus+ programıyla bir dönem eğitim görmüş ve temmuz ayında mezun olmuştur. Aynı yılın güz döneminde Marmara Üniversitesi’nde Avrupa Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler bölümünde yüksek lisans programına başlamıştır. Üniversite dışında farklı kurumlarda staj ve gönüllü çalışmalar yapmıştır. 2016 Yılından itibaren Kanserli Çocuklara Umut Vakfı’nda (KAÇUV) sosyal sorumluluk projesi kapsamında gönüllülük yaparak çeşitli faaliyetlerde bulunmuştur. Bununla beraber Şubat 2020’den beri HifoDER Yönetim Kurulu Üyeliği görevini yürütmektedir. İlk iş deneyimini, 2015 yazında, Atakumaş Tekstil firmasında yapmıştır.

Daha sonra, Temmuz 2017’de T.C Dışişleri Bakanlığı Stratejik Araştırmalar Merkezi’nde Uluslararası Hukuk yaz okuluna katılmıştır. Ocak 2018’de Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü Basın ve Yayın Dairesinde staj yapmıştır. Ekim-Aralık 2018’de Bahçeşehir Üniversitesi Hükümet ve Liderlik Okulu tarafından düzenlenen Yerel Yönetimler Akademisi ve Diplomat Okulu’na katılarak sertifika almıştır. İyi seviyede İngilizce bilmekle birlikte Fransızca öğrenmektedir. Pandemi döneminde de çeşitli webinarlara katılmakla birlikte, Konrad-Adenauer-Stiftung Türkiye ve Türk-Alman Dayanışma ve Entegrasyon Derneği tarafından düzenlenen Avrupa Birliği Eğitimi sertifikası bulunmaktadır.

CEMRE AYSEL

“POSTMODERN GEOPOLITICS AND EUROPEAN BORDERS”

Abstract: The usage of “modern” has been criticized from many perspectives in social sciences. The concepts attributed to the “modern” are contested because these concepts are accepted as having universal meanings. However, with the escalation of studies covering those parts of the world that were once understudied, it has come to the light that many concepts that are used do not have the same meaning in different places and contexts. It is in this framework that the “eurocentrism” as a criticism has emerged to challenge the concepts that have roots in European thinking and are accepted as universal. Postmodern geopolitics criticizes these metanarratives created through spatialization. The discourses produced to entail certain spaces with definitive characteristics are contested to unearth the binary oppositions created with the discourses. Thus, the postmodern geopolitics examine the power relations and the claim of modernism through the spatialization and the binary oppositions created through the discourses. This paper examines the emerging strict regulations at the European borders and discourses produced around the migration politics under the assumptions of postmodern geopolitics. As the European Union in 2019 has attempted to create certain institutions regarding this subject such as “Protecting Our [European] Way of Life”, the binary oppositions of being “European” and “not” has become highly contentious subjects. It is possible to associate these incidents by the establishment to the strict border regulations after the 2015 migration crisis. This paper will suggest a postmodern geopolitical understanding to grasp the phenomena. In light of this perspective, the main questions that this paper try to explain goes as: “how postmodern geopolitics explain the understanding of borders”, “in european context, can the migration flow be explained through the postmodern geopolitics with its binary opposition of inside and outside”, “how reterritorialization of countries such as Jordan and Turkey can be explained through postmodern geopolitics”. These questions will be scrutinised closely with the migration flow that took place in 2015.

Keywords: Postmodern Geopolitics, Re-territorialization, European Borders

Short Biography: She holds a Bachelor of Arts degree in English Literature from TOBB University of Economics and Technology. She also completed a minor degree in International Relations. After graduation, she has begun her master studies in International Relations in TOBB ETU. She is currently working as a teaching assistant in the same university. Her research interests include foreign policy analysis, geopolitics, international security and strategic culture studies.

ÇAĞLA AVCIOĞLU

“FARKLILAŞTIRILMIŞ ENTEGRASYON ÇERÇEVESİNDE MÜLTECİ UZLAŞISI”

Özet: Avrupa Birliği (AB) kuruluşundan itibaren her zaman daha derin ve homojen bütünleşmeyi hedefleyen bir oluşum olmasına rağmen son dönemde içinden geçmekte olduğu krizler bu hedefe ulaşmasının önünde büyük bir engeldir. Krizler dönemi, daha derin bütünleşme için çabalayan üyeler veya daha derinleşmenin içinde yer almak istemeyen üyeler arasındaki çekişme çoğu zaman alternatiflere yani Avrupa Birliği'nin bütünleşme sürecinde heterojenlik ile mücadele stratejisi olarak kabul edilebilecek olan farklılaştırılmış entegrasyona başvurularak aşılmıştır. Farklılaştırılmış entegrasyon, Birlik içerisinde üyelere bazı politika alanlarına katılmama şansı tanımalarının yanı sıra üçüncü ülkeler ile kurulan özel ilişkilerde de bu ülkelerin belirli konularda Birlik müktesebatını kabul etmeleri sonucunda harici farklılaştırılmış entegrasyon ile AB bütünleşmesine dahil olmalarına da imkan tanımaktadır. Bu çerçevede üyelik müzakere sürecinde olan Türkiye'nin Birlik politikalarına katılımı harici farklılaştırılmış entegrasyon modeli ile açıklanabilir. Özellikle müzakerelerde yaşanan duraksama dönemine rağmen düzensiz göçmen akını sonucunda ilişkilerde canlanmayı sağlayan mülteci uzlaşısı süreci Türkiye ve AB arasındaki ilişkinin farklılaştırılmış entegrasyon rotasına girildiğinin göstergesi olarak kabul edilebilir. Bunun sonucunda ise farklılaştırılmış entegrasyon öğelerinin varlığı üyelik sürecine dair soru işaretleri oluşturmuş ve üyelik perspektifinden uzaklaşıldığına dair bir gösterge olarak yorumlanabilir bir durum ortaya çıkarmıştır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı “Farklılaştırılmış entegrasyon Türkiye'nin üyelik süreci için bir alternatif mi?” sorusuna mülteci uzlaşısı çerçevesinde cevap arayarak literatürdeki tartışmalara katkı sağlamaya çalışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye - AB İlişkileri, Farklılaştırılmış Entegrasyon, Üyelik Süreci, Mülteci Uzlaşısı

Kısa Biyografi: Çağla Avcioğlu, 1996 yılında İstanbul'da doğmuştur. 2019 yılında mezun olduğu Türk Alman Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi programındaki lisans eğitimi sırasında Avrupa Birliği alanında dersler almış ve lisans tezini Avrupa Birliği'nde demokrasi açığı konusunda yazmıştır. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Avrupa Çalışmaları Enstitüsünde Avrupa Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler anabilim dalına yüksek lisans öğrencisi olarak kabul edilmiştir ve yüksek lisans eğitimine burada devam etmektedir.

EMRE ERDEMİR

“HANGİ ENTEGRASYON TEORİSİ: AVRUPA BİRLİĞİ ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME”

Özet: Çalışmanın temel araştırma sorusu; Avrupa bütünleşmesinin ilk yıllarından başlayarak, günümüze kadar gelen tarihsel süreç içerisinde Avrupa entegrasyon teorilerinin, günümüzde Birlik düzeyinde yaşanan sorunların ve tartışmaların çözümlenmesine etkileri göz önünde bulundurularak, ideal bir Avrupa bütünleşme teorisinin hangi unsurlar temelinde oluşturulabileceğini sorgulamaktır. Çalışmada hem entegrasyon teorilerinin çeşitliliği hem de çalışmanın sınırlılığı nedeniyle temel hedefi Avrupa bütünleşmesini açıklamak ve öngörmek olan entegrasyon teorileri (işlevselcilik (functionalism), yeni işlevselcilik (neofunctionalism), hükümetlerarasıcılık (intergovernmentalism), liberal hükümetlerarasıcılık (liberal intergovernmentalism), yönetim (governance) üzerinden bir analiz ile ideal bir Avrupa bütünleşme teorisi tasvir edilmeye çalışılacaktır. Çalışma; yukarıda belirtilen hususlar çerçevesinde, AB'nin geleceğine dair teorik bir çerçeve sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Avrupa Bütünleşmesi, Entegrasyon Teorileri, Hükümetlerarasıcılık, Uluslarüstücülük

Kısa Biyografi: Emre Erdemir, 6 Şubat 1992'de Samsun'da doğdu. 2010 yılında lisans eğitimine başladığı Akdeniz Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 2015 yılında mezun oldu. Lisans eğitimi sürecinde T.C. Dışişleri Bakanlığı Stratejik Araştırmalar Merkezi (SAM), T.C. Avrupa Birliği Bakanlığı Ulusal Ajans ve Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA) gibi devlet kurumlarında staj faaliyetinde bulundu. 2015 yılında yüksek lisansına Marmara Üniversitesi Avrupa Birliği Enstitüsü'nde Avrupa Birliği Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı'nda başladı ve 2018 yılında Avrupa Birliği'nin Enerji Güvenliğinde Doğu Akdeniz: Hidrokarbon Kaynaklarının Kıbrıs Sorunu'nun Çözümüne Etkisi başlıklı çalışması ile yüksek lisans derecesini aldı. Yüksek lisans döneminde Sabancı Üniversitesi İstanbul Politikalar Merkezi (İPM) ve Eğitim Reformu Girişimi'nde araştırma asistanı olarak görev aldı. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü'nde başladığı doktora eğitimine halen devam etmektedir. 2019 yılı Eylül ayından bu yana ise öğrencisi olduğu Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü'nde YÖK 100/2000 Bursu kapsamında Güvenlik ve Terörizm başlıklı alan çerçevesinde görev almaktadır.

EMRE GÜRBÜZ

“YABANCILARA YAPILAN SATIŞLAR MİLLİ GÜVENLİĞİ NASIL ETKİLER?”

Özet: 1970 yılında ABD’li ITT firması, Amerikan istihbarat servisi CIA koordinasyonunda önce Şili Telefon Şirketi’nin %70 hissesini satın almış ve sonra El Mercurio gazetesine para verip Şili hükümetine karşı haberler yaydırarak 1973’te yapılacak darbeye zemin hazırlamıştı. Bu olay, uluslararası şirketlerin bazı ülkelerde yaptıkları doğrudan yatırımların, o ülkelerdeki milli güvenliği nasıl tehdit edebileceğine dair ilginç bir örnek sunuyordu. Hatta ITT firmasının CIA’ye istihbarat tedarik ettiği açığa çıktıktan sonra, bu olayla ilgili ABD senatosunda bir soruşturma kurulu teşkil edilecek ve BM nezdinde özel bir grup olayı inceleyecekti. Ünlü Kanadalı diplomat John Holmes “Washinton’dan değil, asıl Houston ve Pittsburgh ve Hollywood’dan korkmalıyız. Endişemiz, Birleşik Devletler ordusunun Toronto’yu ikinci kez harap etmesi değil, fakat Toronto’nun, ta Texas’taki bir bilgisayar tarafından ömrünü tamamlamaya programlanmasıdır,” diyerek büyük şirketlerin diğer ülkeleri ister istemez kaygılandırabileceğini ifade etmişti. Her ne kadar, şirketlerin etkileri çoğu zaman bu düzeye ulaşmasa da gerek diğer ülkelere uygulanan ambargolarda gerekse gündem belirleyici olarak çok uluslu yatırımcı şirketlerin, milli güvenliği veya kamu düzenini tehdit edebileceği âşikar. İşte bu nedenle, ABD, Kanada, Avusturalya, Japonya gibi ülkelerin yanı sıra, Avrupa Birliği ülkelerinin çoğu, doğrudan yabancı yatırımların incelenmesi ve hassas sektörlerde belli bir miktarın üzerinde yatırım yapılıyorsa bunlar için ilgili birimlerden izin alınması yolunda kanunlar oluşturdular. 2016 yılına geldiğimizde, AB’de kurulmuş teknoloji, tıp, finans ve haberleşme alanındaki girişimlerin yabancılar tarafından satın alınmasında adeta bir ilgi patlaması yaşanıyordu. Bunun üzerine, Almanya, Fransa ve İtalya hükümetleri de artan güvenlik endişelerini Birlik nezdinde ele almak için Komisyona çağrı yaptılar. Zira milli güvenlik ve kamu düzeni üye ülkelerin kendi sorumluluklarıydı ve o güne kadar ülkeler kendi yatırım izleme kanunlarını kullanıyorlardı. Ancak, sınırların olmadığı Birlik ortak pazarında bir üye devletin milli güvenliği ve kamu düzeninin bozulması bütün komşu ülkeleri etkileyebilirdi. Ne var ki, bir üye ülkedeki yatırım izleme kriteri diğer ülkeye gidildiğinde tamamen değişebiliyordu. Hatta üye ülkelerin yarısında ve özellikle Doğu Avrupa ülkelerinde yatırım izleme mekanizması hiç yoktu. İşte bu yüzden, yamalı bohçaya benzeyen farklı farklı uygulamalar arasında bir koordinasyon yapma görevi Komisyona iletildi. Komisyon ise derhal bir danışma kurulu kurarak onlardan görüş istedi. Bu süreçte konunun paydaşlarıyla, yani sivil toplum örgütleri, akademisyenler, sendikalar, ticaret örgütleri ve tabii ki üye ülke meclisleri ile istişareler yapılarak taslak metin şekillenmeye başladı. Böyle bir düzenlemede, yatırımların milli güvenliği zaafa uğratmayacak kadar izlenmesini, aynı yatırımların gelmeye devam edeceği kadar serbestlikle dengelemek gerekiyordu. Aynı şekilde AB, ülkelerin kendi kapasitelerinde olan milli güvenlik konusunda buyurgan olmadan bu işi yapmalıydı.

En nihayet, Mart 2019'da AB Bakanlar Konseyi ve AB Parlamentosu tarafından kabul edilen Yabancı Yatırımları İzleme Mekanizması konulu düzenleme Nisan 2019'da yürürlüğe girdi. Ancak ülkelerin geçiş süreci ve hazırlıklar öngörülerek bu kanunun uygulamaya geçmesi için 11 Ekim 2020 tarihine kadar beklenecekti. Elbette kanun yürürlüğe girdiğinde henüz dünya çapında bir salgının kırılma ekonomilere diz çöktürürken; ilaç, aşı ve medikal ürün çalışması yapan şirketlerin önemini kritik düzeyde artıracığından hiç kimsenin haberi yoktu. Buna rağmen 2017'de ilk adımı atan AB ülkeleri, halk sağlığını ilgilendiren bu krizde hassas ve mühim bilgileri taşıyan şirketlerin yabancılar tarafından kapışılmasına karşı nispeten hazırlıklı yakalanmış oldular.

Peki, yabancı yatırımlar milli güvenliği nasıl etkiler? AB'nin yabancı yatırımları izleme konulu düzenlemesinde milli güvenlik ve kamu düzeni nasıl tarif ediliyor, "yabancı yatırımlar" kapsamına neler giriyor ve izleme tedbirleri arasında hangi yöntemler sıralanıyor? Bu bildiriye bir yandan yukarıdaki sorulara cevap ararken, diğer yandan Türkiye'nin milli güvenlik ve doğrudan yabancı yatırımlara bakışını, son dönemde Türkiye'de hassas sektörlerde yapılan yabancı yatırımları ve Türkiye'nin, üyesi olmaya çalıştığı Avrupa Birliği ile bu konuda nasıl ortak çalışması gerektiğini tartışacağız.

Anahtar Kelimeler: AB, Milli Güvenlik, Yabancı Yatırımları İzleme Mekanizması

Kısa Biyografi: Yüksek derece bursuyla kayıt yaptırdığı Fatih Üniversitesi'nde, 2015 yılında Çin Dili ve Edebiyatı, 2016 yılında Uluslararası İlişkiler bölümünden çift ana dal programıyla mezun oldu. Lisans ikinci sınıfı Şanghay Üniversitesi'nde değişim öğrencisi olarak tamamladı. Şu anda İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Avrupa Çalışmaları alanında yüksek lisans yapmakta olan Emre Gürbüz, aynı zamanda beş yıldır Huawei şirketinde proje koordinatörlüğü ve satınalma kategori yöneticiliği gibi işleri yürütmektedir. İyi seviyede İngilizce ve Çince, orta seviyede Arapça bilmektedir.

ERMAN ERMİHAN

“WITH OR WITHOUT YOU: THE SHIFT IN DISCOURSES OF IDENTITY IN THE EU-TURKEY RELATIONSHIP”

Abstract: The long history of European Union (EU)-Turkey relations paved Turkey’s path towards membership in 2005, though it is still a candidate country. After 2013, the stagnated relationship between the two increased the emphasis on strategic partnership more than membership, while less emphasis was given to ideational factors in the literature. In addition, the role of ideational factors in the EU’s enlargement policy remains understudied. To contribute to the literature, this study aims to explain the shift in discourses of identity through a discourse-historical analysis (DHA) of the EU’s identity-based approaches towards Turkey between 2013 and 2020 based on the social constructivist theory. Guided by the literature between 1999 and 2013, this paper observes the themes through which Europeaness and Turkishness were constructed as a result of certain milestones in the relations. Taking 2013 as a major milestone because of the Gezi Park Protests and corruption investigations in Turkey, which increased the EU’s concerns on Turkey’s democratic status, it is possible to observe the shifts in discourses of identity by analyzing 31 parliamentary debates on Turkey in the European Parliament which is a strong influencer in the EU’s enlargement policy. The literature shows that Turkey was mainly perceived as the EU’s geographical, cultural, historical, religious and civilizational other before 2013. In addition, Turkey was also presented as an acceding state to the EU which had democratic and territorial disputes. Between 2013 and 2020, Turkey was mostly perceived as the EU’s undemocratic other, while religious, civilizational and geographical discourses were sidelined but still present.

Keywords: EU, Turkey, Identity, Discourse

Short Biography: Erman Ermihan was born in 1995 in Ankara, Turkey. After completing his high school education in 2013 at İstanbul Özel Açı Lisesi, he started studying International Relations at İstanbul Bilgi University. Between February and June 2016, he joined the Erasmus+ program to further his education at Mannheim University in Germany. Upon completing his Bachelor’s degree in 2017, he attended the Political Science Master’s program at Sabancı University until 2019. He is currently at Kadir Has University to complete his PhD education to pursue a career in academia. During his master’s and PhD education, he presented several papers in various conferences such as the MCES 2018 and MCES 2020 conferences, Sabancı University School of Languages International Conference, and IRCT (UİK) Foreign Policy Academy 2019. His research areas include EU-Turkey relations, Turkey’s foreign policy, identity and emotions in foreign policy. He has also written recent op-eds along with co-authors Senem Görür and Gözde Çağlar on Turkey’s soft power and a cultural account of the Covid-19 pandemic in GPOT and FikirTuru.

ESMA YAĞMUR SÖNMEZ

“THE PROCESS OF DISCARDING THE EU MEMBERSHIP: MODERNIZATION OF THE CUSTOMS UNION”

Abstract: The European Union-Turkey Customs Union Agreement (CU) has been the backbone of bilateral relations between the European Union (EU) and Turkey. Despite the fact that the CU became the major driving force behind the restructuring of Turkish industrial sectors and a useful tool to integrate with global economy in the first few years of its implementation, it has recently been the major cause of Turkish trade deficit. Adding to initially asymmetrical nature of the CU, the EU’s new trade policy, as a respond to deadlock in the multilateral trade system after 2006, has worsen Turkey’s trade balance. Indeed, the EU’s new generation of Free Trade Agreements (FTA) that are more comprehensive in scope than the CU and signed with strong economies ranging from East Asia to North America have increased risks of trade diversion and imbalanced competition for Turkey. Hence, an immediate solution is required to have a well-functioning customs union relation. In this regard, upon the request of the European Commission, the World Bank developed a comprehensive policy report on problems stemming from the CU in 2014. Following this report, the process of modernization of the CU has started. This process foresees widening the scope of the CU to cover agriculture, services and public procurement. Accordingly, the research question of this paper is: “Does the Customs Union modernization process create an alternative path to Turkey’s EU membership?” To answer this question, neofunctionalism, as one of the main regional integration theories, will be used as theoretical framework. According to Philippe C. Schmitter, spill-over, which foresees a linear progress from economic integration to political integration, is not an automatic process. Instead, there are alternative actor strategies to spill-over, one of which is spill-around. While it is necessary to increase both the scope and level of authority in spill-over, the level of authority is kept constant and only the scope of authority is increased in spill-around. What significant in spill-around is an expansion in the scope of the responsibilities, without a parallel increase in the level of authority in decision making process. Consequently, according to premises of spill-over, the next step to the establishment of the CU in 1995 should be Turkey’s EU membership. On the contrary, extending the CU’s scope without any change in the status of Turkey’s EU membership under the current process of modernization can only be explained with the concept of spill-around. As a result, it is suggested in this paper that the Customs Union modernization process creates an alternative path to Turkey’s EU membership, as spill-around creates an alternative to spill-over. The long-lasting problems of the CU are tried to be solved through widening the scope of authority under the framework of the CU, yet keeping the level of authority constant under the framework of membership process.

Keywords: EU, Customs Union Agreement, Turkey’s EU membership

Short Biography: Esmâ Yağmur Sönmez is a research assistant and PhD student at Middle East Technical University International Relations department. She has a Bachelor Degree in International Relations from Bilkent University, as the first ranking student both in the Department and in the Faculty. Sönmez also has a Minor Degree in Political Science from Bilkent University. Adding to these Bachelor Degrees from Bilkent University, she has a Bachelor Degree in Law from Kırıkkale University and Bachelor Degree in Business Administration from Anadolu University. Considering post-graduate education, Sönmez has two Master's Degree from Middle East Technical University, one is in European Studies and another in International Relations. Besides above summarized academic sophistication, she has been working as a professional since 2012. Sönmez started her professional life as an advisor to deputy at Turkish Grand National Assembly that was followed by working an assistant trade specialist at Turkish Republic Ministry of Economy. Since April 2016, she has been working as an academic in Middle East Technical University International Relations Department. European Studies, European Union Law, European Union- Turkey Relations, International Law and Gender Studies are some of her area of interest.

FURKAN SAĞLAM

“AVRUPA BİRLİĞİ (AB)’NİN AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ (AİHS)’NE TARAF OLMASI MESELESİNİN AVRUPA BİRLİĞİ ADALET DİVANI (ABAD)’NİN 2/13 SAYILI DANIŞMA GÖRÜŞÜ İŞİĞİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ”

Özet: Temelde ekonomik amaçlarla kurulan Avrupa Birliği (AB) zaman içinde salt bu amaç dışında siyasi bir birlik haline dönüşme çabası içine girmiştir. Kurucu antlaşmalarda yer almayan insan hakları koruması zamanla Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD) ’nın amaçsal yorum metodu ve yargısal öncülüğüyle hukukun genel ilkelerinin bir parçası olarak hukuksal koruma altına alınmıştır. Üye devletlerin ortak anayasal geleneklerinden esinlenilmiştir. En önemli ilham kaynağı ise Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) olmuştur. Nihayet AB, Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı adı altında kendi haklar bildirgesini oluşturmuş ve Lizbon Antlaşmasıyla birincil hukuk düzeyinde bağlayıcılık kazandırmıştır. Öte yandan uzun yıllardan beri devam eden AB’nin AİHS’ne taraf olması düşüncesi önce 1994 yılında ABAD tarafından verilen danışma görüşüyle AB’nin mevcut koşullarda böyle bir antlaşmayı yapma yetkisinin olmadığı gerekçesiyle reddedildi. Bu nedenle bir süre rafa kaldırılan bu girişim daha sonra Lizbon Antlaşması’nda yer alan ve ABAD’ın 2/941 sayılı danışma görüşünde ileri sürdüğü engeli ortadan kaldıran madde ile beraber yeniden gündeme geldi. Oluşturulan Katılım Üzerine Taslak Antlaşması AB hukukunun otonom yapısını koruyucu birtakım önlemler içerdi. Tüm bunlara rağmen ABAD 2014 yılında verdiği 2/132 sayılı danışma görüşünde taslak antlaşmada yer alan mekanizmaların otonomi bakımından yeterli güvenceyi sağlayamadığı gerekçesiyle uygun bulmama kararı verdi. Bu nedenle katılım bir süre daha askıya alınmış gibi görünmektedir. Görüldüğü üzere ABAD’ın AB otonom yapısı konusundaki hassasiyeti üst düzeydedir. Ancak, Lizbon antlaşmasının katılımı hukuki zorunluluk haline getirmesi ile birlikte AB’nin AİHS’ye katılımı bir hukuki yükümlülüktür. Fakat ABAD’ın göstermiş olduğu hassasiyet, meseleyi zorlaştırmıştır.

Anahtar Kelimeler: AB, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS), Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı, Lizbon Antlaşması

Kısa Biyografi: Furkan Sağlam, 2013 yılında Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olmuştur. Sonrasında Belçika’da bulunan College of Europe’da AB hukuku üzerine yüksek lisansını yapmıştır. Şu anda Marmara Üniversitesi’nde AB Hukuku alanında doktora çalışmalarına devam etmektedir. İngilizce ve Fransızca bilmektedir.

HURİYE DİLBESTE TOMUR

“THE COMPETITION INFRINGEMENTS IN MARITIME TRANSPORT: AN ANALYSIS BASED ON THE EU AND TURKEY”

Abstract: This article aims to reveal the competition issues in maritime transport and the harmonization of competition arrangements between the EU and Turkey. The harmonization process is essential for the candidate states to become a member of the EU. The illegal practices have to be eliminated to provide an effective and efficient maritime transport mechanism. Many arrangements have taken both the EU and Turkey level to prevent undesired practices in maritime transport. The competition rules focus on the elimination of agreements, decisions, and concerted practices between companies that may prevent or restrict competition. Also, the abuse of a dominant position is prohibited from promoting competitive maritime transport. Many EU regulations can be found in maritime transport.

The method of this article is to explain the extent of harmonization by examining the rules, legal procedures, and case law. In that regard, the harmonization process is examined by comparing the relevant provisions in competition law, namely Article 101 and 102 in TFEU and Article 4 and 6 in the Law on the Protection of Competition No. 4054. The application of rules is provided through the Competition Authorities and the decisions of the Competition Board, which is seen in the EU level and Turkey. The sample cases in the EU and Turkey focus on cartel infringements, and abuse of a dominant position in the maritime transport are examined. This study's findings can be illustrated in four main topics: the compliance of Turkish competition law with the EU law, the capability of the arrangements, the procedures' effectiveness, and the necessity of further improvements. The cartel infringement is arranged in Article 101 TFEU and Article 4 Act no 4054. Both provisions prohibit the companies from determining common prices or any other economic practices that are potentially harmful to the ultimate consumers. The abuse of a dominant position is prevented under Article 102 TFEU and Article 6 Act no 4054. The dominant position is determined by the company's market share and market power compared to its rivals in the marketplace. The power in the relevant market enables a company to affect its rivals' economic decisions and marketing strategies.

Additionally, the companies feel obliged to respect the competition rules because punishment through penalties is financially affecting them. The firms' reputation in the eyes of the consumers has to be preserved to maintain business activities.

Lastly, further improvements in the maritime competition rules are required to define the notions. The companies create an economic unit by promoting cooperation and coordination through the synergies even though they may seem like a cartel. The definition of relevant market changeable regarding each situation. The notion of the geographic market is differentiated regarding the port clusters, which benefit from the

geographical proximity between ports; therefore, minimize the transport and logistic costs. The dominant firm's abusive practices should not be detrimental for the new entrants to enter the maritime transport market or existing relatively small transport companies.

Keywords: Law on the protection of competition, TFEU, Geographic market, Maritime transport market

Biography: Huriye Dilbeste Tomur is a research assistant in the department of law at Cyprus International University. She graduated from Marmara University in 2017 with a bachelor's degree in Law. She received her master's degree from Marmara University European Union Institute in 2019. Currently she is doing her doctorate in Business Administration at Cyprus International University.

GAMZE OVACIK

“SAFE THIRD COUNTRY CONCEPT IN INTERNATIONAL REFUGEE LAW AND ITS APPLICATION IN THE CONTEXT OF EU-TURKEY RELATIONS”

Abstract: Dynamics of refugee protection is an important element in EU-Turkey relations especially since the so-called refugee crisis of 2015. In this context, one of the most controversial concepts of refugee law that is the safe third country concept will be analyzed in the proposed paper through the lens of EU-Turkey relations. The safe third country concept emerged at the end of 1980s as an antidote for the protection challenges associated with the travel routes of refugees. However, practices involving safe third country transfers have ended up rendering refugees’ access to asylum even more difficult. The purpose of this contribution is to demonstrate, based on the dynamic of EU-Turkey relations, the challenges in refugee protection that the safe third country transfers create. The paper begins with an overview of Turkey’s situation with respect to trans-border migratory dynamics and Turkey’s areas of engagement with international law on migration and asylum. Then, the evolution of the safe third country concept is analyzed with special reference to contributions made by Turkey. Finally, the current state of affairs and future prospects are discussed in view of Turkey’s position as a safe third country with respect to EU countries, particularly with the execution of the EU-Turkey Statement of March 2016 and the EU-Turkey Readmission Agreement. In conclusion, with the execution of these two instruments, Turkey seems to have compromised its position regarding the conditions of the safe third country concept. Considering the current state of affairs, wherein the EU seems determined to make full use of the safe third country concept with respect to Turkey, Turkey’s interpretation and attitude will continue to be crucial for the evolution of the safe third country concept, on account of the scale of transit asylum and migration flows through Turkey.

Keywords: Safe Third Country, EU-Turkey Deal, EU-Turkey Readmission Agreement, Externalization of Migration Control, Responsibility Sharing.

Short Biography: Gamze Ovacık is a Ph.D. candidate at Bilkent University Faculty of Law with a prospect of graduation in summer 2021. Within the frame of Public Law Doctorate Program, she is working on her thesis entitled “Turkish Case Law on International Protection, Administrative Detention and Removal in Connection with EU Safe Country Standards”. Within the scope of her work on the dissertation, in 2019, she was a visiting researcher at Radboud University Centre for Migration Law in the Netherlands on full scholarship from TÜBİTAK. She obtained her LL.B. degree from Bilkent University Faculty of Law in 2006 and her LL.M. degree from University of Amsterdam Public International Law Master’s Program in 2007. After working as a legal associate at White & Case LLP Ankara for three years, she worked at the Project Development and Implementation unit of the International Organization for Migration (IOM) Turkey where she took part in the

drafting of the Law on Foreigners and International Protection and its secondary legislation. During 2016-2017, she worked with the International Centre for Migration Policy Development (ICMPD) as an expert on migration and asylum law. Finally, in 2018, she was a member of the Policy Development Unit of Ankara office of the United Nations High Commissioner for Refugees.

GEORGE ATHANASOPOULOS

“GOVERNANCE, POLITICAL PARTICIPATION AND POLITICIZATION THROUGHOUT EUROPE”

Abstract: Relations between Europe and Turkey have always been of interest to both academia and politics. Undoubtedly, they are two separate poles of influence for the World system. The relationships they develop with each other have instability as their permanent element. Their geopolitical position plays an important role in many international affairs. My paper refers to the relations between these two sides, namely Turkey and Europe. First of all, it is appropriate to make a brief historical review of these relations. Then, it is worth commenting on various periods, where Turkey came into conflict with both Greece and Europe, while it is deemed necessary to record the course of the Cyprus Issue soon. Finally, following a review of developments to date, it will be determined whether there are any prospects for improving or deteriorating relations between the European Union and Turkey.

Keywords: Europe, Turkey, Greece, Cyprus Issue

Short Biography: George Athanasopoulos is a student of the department of International and European Relations in Panteion University and meanwhile a post-graduate student in the department of Black Sea and East Mediterranean Sea. He has knowledge of English, French, German, and Greek.

GÖRKEM YAZ

“YEREL YÖNETİMLERİN DEĞİŞEN ROLÜ: ÖZGÜR ŞEHİRLER PAKTI VE AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİNİN YERELDEN YENİDEN YAPILANDIRILABİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME”

Özet: Küreselleşme sosyal, kültürel ve ekonomik bütünleşmenin yanında yönetim anlayışının çok aktörlü bir sürece evrilmesi, şeffaflık, katılımcılık ve kamu hizmetlerinin halka en yakın yönetim birimleri tarafından görülmesi gibi fikirlerin yaygınlaşmasıyla siyasal ilkeler açısından bütünleşmeye olanak vermiştir. Ekonominin lokomotifi olan kentler aynı zamanda siyasetin de merkezinde olmaya başlamıştır. Avrupa, yerelleşmenin ve halka yakın hizmet sunumunun önemini kavramış ve Yerel Yönetimler Özerklik Şartı ile bunu tescil etmiştir. Son dönemde uluslararası politikaya da yön veren realist yaklaşım, Avrupalı devletler ile Türkiye'nin daha önceden ortaya koyulmuş uluslararası sözleşme, ilke ve değerlerden uzaklaşmasını beraberinde getirmiştir. Realist uluslararası politik düzlemin devletlerin merkez siyasetinde güçlendirdiği aşırı sağ ve sol siyaset ve iktidarlar karşısında yerel siyasetçiler Özgür Şehirler Pakti'ni imzalamak durumunda kalmıştır. Bu pakta üye yerel siyasetçiler, popülist siyasetçi ve iktidarların yerel yönetimlerin yetki ve fonlarını sınırlandırmaya çalışması sebebiyle birlikte hareket ederek Avrupa Birliği ile doğrudan idari ve mali ilişki kurabilmeyi istemektedir. Bu çalışmada Özgür Şehirler Pakti'nin ortaya koyduğu model temel alınarak Avrupa Birliği-Türkiye ilişkilerini yeniden yapılandırabilecek bir önerinin yerel siyaset üzerinden geliştirilip geliştirilemeyeceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Türkiye, Yerel Yönetimler, Özgür Şehirler Pakti

Kısa Biyografi: Görkem Yaz 1994 yılında İstanbul'da dünya gelmiştir. Çocukluk dönemini Balıkesir'de geçirdikten sonra Trabzon'a yerleşmiş, ardından Trabzon'da lisans eğitimine başlamıştır. Avrasya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde kamu yönetimi bölümünden onur öğrencisi olarak mezun olmuştur. Daha sonra Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Yerel Yönetimler anabilim dalında tezli yüksek lisans yapmaya başlamıştır. “Gelişmekte Olan Ülkelerde Metropolitan Alan Yönetimi: Kuram ve Model Açısından Sao Paulo ve İstanbul Karşılaştırması” adlı tezini savunarak 2020 yılında mezun olmuştur. Şu an da siyaset bilimi ve kamu yönetimi disiplinde bağımsız araştırmacı olarak çalışmaktadır.

HAZAL ŞİMŞEK, MERT KILIÇ, NURAN ÖKSÜZ

“EUROPEAN LAVENDER VOTE AND BEYOND: EFFECT OF SAME-SEX MARRIAGE POLICY IMPLEMENTATION ON POLITICAL PARTICIPATION”

Abstract: The study investigates the policy impact on the sexuality gap in 5 types of political participation among LGB people and the majority of European societies. The paper aims to infer relationship between the recognition of same-sex marriage and sexuality gap in voting, contact with politicians, signing petitions, public demonstration, and boycotts. The study conducts statistical analysis by using Multilevel Regression models through the data provided by European Social Survey (ESS). Results indicate that the sexual orientation of individuals significantly and positively associates with all forms of political participation and recognition of LGBTQ community is influential on this gap. Nonetheless, these results change with the inclusion of political controls.

Keywords: Political participation, sexuality gap, LGBT rights

Short Biographies: **Nuran Öksüz:** As an enthusiastic student, I have my bachelor's degree from Yeditepe University, Political Science and International Relations, and a minor degree in Sociology. After graduation, I was awarded “The EU Scholarship Programme for the Turkish Cypriot Community” by the British Council for 2018/2019. I have my master's degree in quantitative methodology in social sciences at Juan March Institute of Carlos III de Madrid. I had my dissertation successfully in November 2020. During the thesis process, I started my second master's degree in October 2020. I am currently studying Sociology at Yeditepe University. My research interest includes youth and cultural studies. **Hazal Şimşek:** I am Hazal Simsek, a young social scientist interested in spatial patterns of political behavior and perception. I obtained my bachelor's degree in International relations and a minor degree in philosophy from Bilkent University. I have continued my studies with social science master's in Juan March Institute of Carlos III de Madrid. My master's thesis is quantitative research focused on spatial partisan sorting with evidence from the German socio-economic panel. **Mert Kılıç:** I am Mert Kılıç, a dedicated quantitative political scientist with interest in party politics and voting behavior. I have studied political science at the University of Özyeğin and recently graduated with a master's of social science at the Univesity of Carlos III de Madrid. In my master's thesis, I studied the effect of ideology homogeneity on party membership. I have been accepted for doctorate studies in Political Science at Bilkent University and expected to start in the spring semester of 2021.

HEVAL ÖZTÜRK

“TÜRKİYE-AB İLİŞKİLERİNİN AB ENERJİ POLİTİKASINA ETKİSİ”

Özet: Sanayi Devrimi'nden günümüze kadar geçen süre boyunca fosil yakıtlar birincil enerji kaynakları olarak Avrupa Birliği (AB) ekonomisini etkilemektedir. Mevcut enerji üretimi, artan enerji ihtiyacını karşılamakta yetersiz kaldığından AB, ilk kez 1970'li yıllarda yaşanan enerji krizlerinden bugüne kadar sık sık enerjide dışa bağımlı olmasının dezavantajları ile karşı karşıya kalmaktadır. AB'nin enerji ithalatında en büyük paya sahip olan Rusya ile inişli çıkışlı olan ilişkiler Avrupa'nın enerji arz güvenliğinin tehlikeye atmaktadır. Rusya'ya olan bağımlılığını azaltmak ve enerji arz güvenliğini sağlamak isteyen AB, yeni enerji rotaları ve enerji tedarikçileri arayışına girmektedir. Fosil enerji kaynaklarına sahip olmayan, ancak enerji zengini ülkelere komşu olan Türkiye ile AB arasında geliştirilecek işbirliği, win-win yani iki tarafında kazançlı çıkacağı bir anlaşma olacaktır. Bu çalışmanın amacı, Enerji politikası kapsamında Türkiye-AB işbirliğinin, Avrupa'nın enerji arz güvenliğinin sağlamasındaki rolünü incelemektir. Eurostat tarafından yayınlanan 2000-2018 yılları arasında AB'nin enerji tüketim ve dışa bağımlılık oranlarının yer aldığı raporlar analiz edilmiş ve önemli boru hattı projeleri üzerinde durulmuştur. Çalışma sonucunda AB üyesi ülkeler ile Türkiye arasında yaşanan politik sorunların, enerji alanında var olan işbirliğinin gelişmesine engel olduğu bu nedenle taraflar arasındaki mevcut işbirliğinin, potansiyelin altında kaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Enerji, Dışa Bağımlılık, Arz Güvenliği

Kısa Biyografi: Heval Öztürk, 12 Ekim 1996 tarihinde Ankara'da dünyaya geldi. İlkokul, ortaokul ve lise eğitimini yine Ankara'da tamamladı. 2014 yılında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde başladığı eğitimini, 2019 yılında Şeref Öğrencisi olarak başarıyla tamamladı. Öğrenciliği sırasında öğrenci kulüplerinde ve çeşitli Sivil Toplum Kuruluşları'nda gönüllü olarak çalıştı. 2018 yılında, T.C. Avrupa Birliği Başkanlığı'nda staj yaptı. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler kulübü tarafından 20-21 Nisan 2019 tarihinde düzenlenen Güvenlik Zirvesi etkinliğine “Yeni Güvenlik Yaklaşımları” hakkında konuşmacı olarak katılım gösterdi. İlgi alanları arasında uluslararası politika, diplomasi ve siyaset bilimi yer almaktadır. Şu an İstanbul Üniversitesi Avrupa Birliği alanında, yüksek lisans öğrencisi olarak eğitimine devam etmektedir.

HİLAL SERT

“TURKEY AND THE EUROPEAN UNION: DIFFERENTIATED INTEGRATION FROM A SECURITY ANGLE”

Abstract: Differentiated Integration is a theory that explains the European integration process by analysing and evaluating different integration types and levels of different countries to the European Union. Differentiated Integration argues that not only the members of the Union might have different levels and types of integration, but also non-members can have some amount of integration to the Union. Turkey, as a candidate country, has a differentiated integration to the European Union in terms of various different areas of cooperation. One of the most important areas of cooperation is security and defence as since the Cold War, Turkey and the European Union have been cooperating regarding these issue areas. Looking at the institutional ties, historically Turkey is an ally to the European Union in terms of security and defence. Looking at the more current cooperation efforts, the military and civilian operations and missions that are conducted under the Common Security and Defence Policy of the European Union, Turkey is a part of the security and defence cooperation of the Union. Analysing Turkish participation and contribution, from the Differentiated Integration perspective, Turkey has an opt in to the security and defence cooperation of the Union.

Keywords: Turkey-EU relation, Security, Integration

Short Biography: Hilal Sert is a PhD student at Bilkent University in the department of Political Science. She got her B.A from Bilkent University and M.A. from Sabanci University. The areas that she is interested in are European politics, comparative politics, far-right and populism, democratic backsliding.

İLHAN FULYA METİN

“AVRUPA BİRLİĞİ GENİŞLEME SÜRECİNİN TÜRKİYE’DEKİ BULGARİSTAN TÜRKLERİNİN ULUSLARARASI GÖÇ EĞİLİMLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ”

Özet: Göç, günümüz Avrupasında gerek ulus devlet düzeyinde gerekse Avrupa Birliği (AB) düzeyinde önemli bir konu haline gelmiştir. Bunun nedeni Avrupa’nın göç tecrübelerinde meydana gelen birtakım değişimlerdir. Bu değişimler; Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin AB’ye üye olduğu genişleme süreci ve göçün kademeli bir şekilde ulusötesileşmesidir. Mayıs 2004 ve Ocak 2007’de on iki Orta ve Doğu Avrupa ülkesinin örgüte dahil edilmesi Avrupa göç manzarasını eşsiz bir şekilde değiştirmiştir. AB genişleme süreci, Doğu Avrupa ülkelerinden Batı Avrupa ülkelerine serbest dolaşım ve göçü artırmıştır. Doğu Avrupa ülkelerinde görülen bu göç hareketi ekonomik gerekçeler nedeniyle Bulgaristan’da da görülmüş ve Bulgaristan’daki Türklerin AB ülkelerine göçünü tetiklemiştir. Bu süreç Türkiye’deki Bulgaristan Türklerini de etkilemiş, Bulgaristan vatandaşlığı alma ve serbest dolaşımdan yararlanma başvuruları artmıştır. Bulgaristan’ın eski göçmenlere çifte vatandaşlık hakkı vermesi de başvuruların artmasında etkili olmuş, Bulgaristan vatandaşlığı almış ve alacak olan Türkiye’deki Bulgaristan Türklerinin AB ülkelerine göç ve hareketlilik eğilimi kazanmasına neden olmuştur. Nitekim bu araştırmada Türkiye’deki Bulgaristan Türklerinin Bulgaristan’ın AB’ye üyeliği sonrasında kuşaklararası değişen göç motivasyonları ve uluslararası göç eğilimleri analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Bulgaristan Türkleri, Türkiye, Uluslararası Göç

Kısa Biyografi: İlhan Fulya Metin, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Coğrafya Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans öğrencisidir. Şu anda AB ve Uluslararası Göç alanında Bulgaristan Türklerinin AB ülkelerine göç eğilimleri hakkında bir tez hazırlamaktadır. İyi derecede İngilizce, orta derecede Almanca ve başlangıç seviyesinde de Yunanca bilmektedir.

İREM KARAMIK

“EMOTIONS IN THE MEDIA REFLECTIONS OF EUROPEAN UNION’S MIGRATION, SECURITY AND DEFENCE POLICY”

Abstract: This research detects and examines emotions embedded in the media coverage of European Union’s Migration, Security and Defence Policies. Emotions towards the coverage of these policies are vital since they have undeniable implications in social inclusion, exclusion and policy-making. The identification of the emotions towards these policies helps to create a reference point for future policies and predict their implications and the responses towards the policies better. This research intends to draw the emotional map of specifically the EU policies that are intensified as a response to 2015 Syrian refugee flow. To this end, this study conducts a media content analysis on the articles published in The Telegraph between 2015 and 2018. Emotional expressions are analysed according to their valence (positive/negative), emotion regulation (implicit/explicit) and level (individual/collective). In the light of the outcomes derived from the analysis, this research discusses the relationship between emotions and their reflections in media, the role of media, politics of fear and securitization of migration.

Keywords: Migration, Security, EU, Defence

Short Biography: İrem Karamik is a PhD student in Hacettepe University, International Relations programme. She also works as a Teaching Assistant in Artuklu University. She completed her Master’s degree in University of Birmingham as a Jean Monnet Scholarship grantee. Her research interests include political psychology and emotions particularly, International Relations theories and European Union.

KÜBRA ÖZTÜRK

“SINIRLI AVRUPALILAŞMA” ÖRNEĞİ OLARAK TÜRKİYE’DE YEREL YÖNETİM REFORMU”

Özet: Türkiye’nin Avrupa Birliği (AB) macerası 1959 yılında Topluluğa ortaklık başvurusu ile başlamış ve günümüze kadar da inişli çıkışlı bir seyir izlemiştir. Türkiye, 1999 Helsinki Zirvesi ile AB’ye aday ülke ilan edilmiş ve 2005 yılı itibariyle ise taraflar arasında katılım müzakereleri başlamıştır. Bu süreç içinde AB tarafından Türkiye’den, pek çok politika alanında olduğu gibi yerel yönetimler alanında da müktesebata uyum göstermesi ve idari kapasitesinin güçlendirilmesi istenmiştir. Yerellik (subsidiarity) ilkesi çerçevesinde yerel yönetimlerin güçlendirilmesi yoluyla demokratik ve katılımcı katılım mekanizmalarının oluşturulması için Türkiye’nin müktesebata uyumu AB tarafından beklenen ve İlerleme Raporlarında da sıklıkla dile getirilen konu başlıklarından olmuştur. Bu çalışmada, AK Parti hükümetlerinin iktidara gelişinin ilk döneminde özellikle de 2002-2005 yılları arasında önemli reform hamleleri görüldüğü fakat, zaman içinde B perspektifi ve uyum sürecinden uzaklaşıldığı iddia edilmektedir. Çalışma kapsamında yapılan araştırmalarda, yerel yönetim reformunda AB ilke ve normlarına uyum konusunda gerek veto oyuncularından gerekse de iç politikada konjonktür değişikliğinden kaynaklanan çeşitli nedenlerle “Sınırlı Avrupalılaşma” olduğu görülmekte ve bu iddia, süreçte aktif olan aktörlerle yapılan mülakatlar ve arşiv taraması yoluyla desteklenmektedir. Türkiye’de yerel yönetim reformu ve Avrupalılaşma konusunda sınırlı sayıda çalışma olsa da bu çalışmanın sürecin “veto oyuncularına” yani ilgili aktörlere odaklanması bakımından diğer çalışmalardan farklılık taşıdığı düşünülmektedir. Sınırlı Avrupalılaşma’nın nedenleri ve veto oyuncularının yaklaşımı analiz edilirken kuramsal çerçeve olarak Rasyonel Tercih Kurumsalcılığı kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetim, Avrupalılaşma, Sınırlı Avrupalılaşma, Reform, Subsidiarity

Kısa Biyografi: Yeditepe Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü’nden mezun olmuş ve Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü Avrupa Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı’ndan yüksek lisans derecesi almıştır. Aynı üniversite ve anabilim dalında Doktora çalışmalarına tez aşamasında devam etmektedir. 2010- 2012 yılları arasında Adalar Belediyesi ile Edufairs ve Educatürk’te çeşitli görevlerde bulunmuştur. 2012-2013 yılları arasında Yeditepe Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü, 2014-2018 yılları arası Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü’nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmış ve şu an Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü’nde Araştırma Görevlisi olarak görevine devam etmektedir.

M. ENES ARSLAN

“AVRUPA’DA AŞIRI SAĞ: ULUSAŞIRI BİR HAREKET OLARAK PEGIDA ÖRNEĞİ”

Özet: 1980’li yılların başlarından itibaren kendisini göstermeye başlayan aşırı sağ, 11 Eylül 2001 terör saldırılarının İslamofobiyi artırması, 2008 Dünya Ekonomik Krizi’nin hayat standartlarını düşürmesi ve 2011’de başlayan Arap Baharı’nın sonucu olarak 2015’teki Mülteci Krizi’nin kültürel etkileri ile Avrupa gündeminin düzenli bir parçası haline gelmiştir. 2010’lu yıllarla birlikte Almanya, Fransa, Avusturya, Polonya gibi ülkelerin hem yerel hem ulusal parlamentolarına ve Avrupa Parlamentosu’na girmeyi başaran aşırı sağ hareketlerin anlaşılması, Avrupa entegrasyonunun geleceği açısından oldukça önem arz etmektedir.

Aşırı sağ anlamak üzere PEGIDA’ya odaklanan bu çalışmanın amacı, Avrupa’da aşırı sağ hareketler içerisinde uluslararası etkinliği ile önemli bir yeri olan PEGIDA’nın yapısını saptamaktır. Çalışma, bu çerçevede literatür taraması ile PEGIDA hakkındaki akademik makaleleri, düşünce kuruluşları raporlarını ve haber metinlerini değerlendirilerek bir bütün içerisinde PEGIDA’nın yapısını ortaya koymaya çalışmaktadır. Çalışma öncelikle Avrupa’da aşırı sağın felsefi temellerini ortaya koymakta ve Avrupa genelinde aşırı sağın bugününe değinmektedir. Daha sonra Almanya özelinde aşırı sağ incelenmekte, AfD ve PEGIDA’ya dair veriler ortaya konmaktadır. Son olarak tarihsel bir süreç içerisinde PEGIDA’nın kuruluşu, düzenli protestoları, genel söylemi ve deklarasyonları değerlendirildikten sonra PEGIDA’nın diğer ülkelerdeki mobilizasyonuna değinilmektedir.

Sonuç olarak PEGIDA, 2015 yılı başlarındaki etkinliğini ve gücünü koruyamamış olsa bile bugün varlığını sürdürmekte, COVID-19 sürecinde programlarına online olarak devam etmektedir. 2014 yılındaki kuruluşunun üzerinden 6 yıl geçmesine rağmen varlığını koruyabilen ve her hafta düzenli olarak bir araya gelmeye devam eden PEGIDA, Avrupa entegrasyonuna şüphe ile bakmakta ve yabancı düşmanlığı besleyerek Avrupa entegrasyonuna bir tehdit oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: PEGIDA, AfD, Aşırı Sağ, Avrupa Entegrasyonu

Kısa Biyografi: M. Enes Arslan, Adnan Menderes Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü’nde lisans eğitimini, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bilim Dalı’nda yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. M. Enes Arslan, Ortadoğu Araştırmaları Merkezi (ORSAM) Güvenlik Çalışmaları Direktörlüğü’nde araştırma asistanı olarak radikalleşme, devlet dışı silahlı aktörler ve aşırı sağ bağlamında çalışmalarını yürütmektedir.

MELEK ÖZLEM AYAS

“ADAY ÜLKELİKTEN SINIR POLİSLİĞİNE: 18 MART MUTABAKATI SONRASI AVRUPA BİRLİĞİ-TÜRKİYE İLİŞKİLERİNİN GÖÇ YÖNETİMİ BAĞLAMINDA DEĞİŞİMİ”

Özet: Avrupa, yıllar içerisinde göç özelinde farklı kimlikleri üstlenmiştir. Kimi zaman varış bölgesi, kimi zaman kaynak bölge, kimi zaman ise geçiş bölgesi olarak görülmüştür. Bilhassa İkinci Dünya Savaşından sonra edindiği varış bölgesi kimliği, Avrupa'nın yapısını uzun vadede etkileyecek bir sürecin başlamasına sebep olmuştur. Yüksek politika haline gelen göç politikaları ulus-üstü bir boyut kazanmıştır. Bu bağlamda, AB'nin daha önce öngördüğü gibi, transit ülkelerde gerçekleştirilecek göç yönetimi, hedef bölgelerde yer alan ülkeler için büyük önem arz etmeye başlamıştır. Göç yolunda uzun yıllardır transit ülke rolünü üstlenen Türkiye Cumhuriyeti'nin de göç dalgalarından etkilenmesi ve Türkiye'nin göçe hedef olan Avrupa Birliği'ne adaylığı, AB-Türkiye ilişkilerinde göç yönetiminin önem kazanmasına neden olmuştur. AB tüm kurumlarıyla bu konuya müdahil olarak sorunların çözümü amacıyla çalışmalar yapmıştır.

AB Konseyi ile Türkiye arasında 18 Mart 2016 tarihinde varılan mutabakat AB'nin bu çabalarının bir sonucudur. Mutabakat metni, AB yönlü düzensiz göçün durdurulması amacıyla hazırlanmıştır. 18 Mart 2016 tarihli AB-Türkiye Ortak Mutabakatını, ilişkiler için bir dönüm noktası olarak değerlendirmek mümkündür. Mutabakatın maddeleri arasında yer alan geri kabul şartı, Türkiye'ye yeni düzensiz göç güzergahlarını engelleme vazifesi vermesi sebebiyle Türkiye'yi bir sınır polisi haline getirmiştir denilebilir.

Bu çalışma, özellikle 18 Mart 2016 tarihli Ortak Mutabakat sonrasında AB-Türkiye ilişkileri bağlamında Türkiye'nin rolünün ve vazifelerinin değiştiği hipotezinden yola çıkacaktır. Bu kapsamda öncelikle AB-Türkiye ilişkileri göç yönetimi teması üzerinden genel hatlarıyla incelenecektir. Daha sonra 18 Mart Mutabakatının bir sonuç olarak ortaya çıkmasına giden süreç değerlendirilerek; Türkiye'nin yeni rolü Mutabakat sonrasında Türkiye'de ve AB'de sarf edilen söylemler analiz edilerek ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bölgesel Göç, AB-Türkiye İlişkileri, Göç Politikaları, Düzensiz Göç, Avrupa Birliği'nin Göç Politikaları

Kısa Biyografi: Melek Özlem Ayas 1994'te İstanbul'da doğdu. 2017 yılında Marmara Üniversitesi Kamu Yönetimi (FR) Bölümü'nden mezun oldu. Yüksek lisans öğrenimini Institut d'Etudes Politiques d'Aix en Provence'ta (2018) tamamladıktan sonra aynı sene Marmara Üniversitesi Siyaset ve Sosyal Bilimler programında doktora eğitimine başladı. Göç, göçün güvenleleştirilmesi ve güvenlik alanlarında çalışmalar yürüten ve bu alanlarda ulusal ve uluslararası bildiriler sunan Ayas, 2019 yılından bu yana Beykent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak görev yapmaktadır.

MERVE YAVUZ

“END OF EUROPEAN UNION’S NORMATIVE POWER IN TURKEY?”

Abstract: Normative power can be defined as the ability to shape conception of normal in international relations. In other words, it means defining the norms which are the rules that establish social and political relationships in world politics. While the military power is about military capabilities and civilian power is mostly associated with civilian instruments like economy, normative power is not about capabilities. It is about the ideas and common principles. Normative power of European Union (EU) has been a discussion in International Relations (IR) discipline especially after the collapse of Soviet Union and the subsequent end of the Cold War. According to Ian Manners, the end of the Cold War demonstrated the collapse of ideas and norms rather than power of force in Eastern Europe. Thus, the regime changes in Eastern Europe brought the importance of ideas and norms of the EU to the agenda. The EU's normative power has been associated with the significance of democracy, rule of law and human rights which are the norms that have been part of the EU since its foundation. Moreover, EU's enlargement and policies concerning candidate states as well as European Neighborhood Policy (ENP) have been linked to EU's normative power. However, this normative power has also been questioned especially with the Arab Spring. The EU's actions were criticized and it was argued that they were based on interests not on norms and values. Although the initial stages of Turkey's membership process can be given as an example for normative power of the EU's enlargement, there have been changes about this argument. After Turkey was officially accepted as a candidate at the Helsinki Summit in 1999, progress was made in Turkey concerning democracy, rule of law and human rights. At the time, this progress was mostly associated with the EU's normative power. Nevertheless, it can be argued that today the EU does not possess the same normative qualities of power it once had over Turkey. Particularly after the Refugee Deal of March 2016, in the EU's relations with Turkey, interests outweighed the norms. As the latest EU Summit on 10-11 December demonstrated once again EU does not put forward the values and norms in its relations with Turkey. EU is no longer concerned with democracy, rule of law and human rights in Turkey. On the contrary, rather than norms and values, EU is more concerned with its interests in the regions of Eastern Mediterranean and Nagorno-Karabakh in which Turkey is an important player. Thus, in the light of recent policies of both Turkey and the EU, it can be argued that the normative power of the EU on Turkey further decreased.

Keywords: Normative power, European Union, Turkey, Eastern Mediterranean, Nagorno-Karabakh

Short Biography: Merve Yavuz completed undergraduate and master's degrees in Middle East Technical University. She continue her studies at the PhD level at Ankara University

at the department of International Relations. She is also a research assistant at the same university.

MUHARREM BAYRAK

“BALKANLARDAKİ ARTAN ÇİN FAALİYETLERİ, AB- ÇİN İHTİLAFINA MI NEDEN OLUYOR?”

Özet: Çin Halk Cumhuriyeti Soğuk Savaş dönemi boyunca iyi ilişkiler geliştirdiği Balkanlarda 2008 Ekonomik Krizi'nin ardından bölgede faaliyetlerini arttırmaktadır. Çin, Orta ve Doğu Avrupa ülkeleriyle geliştirdiği ikili ilişkilerini 16+1 Platformu ve BRI ile kurumsallaştırmakta ve tek çatına altına toplamaktadır. Avrupa Birliği, Çin'in ekonomik gücünün bölge ülkeleriyle olan ilişkisinde asimetric bir durum yarattığını düşünmektedir. Çoğunluğunun altyapı projelerinin oluşturduğu faaliyetlerin sözleşme hükümlerinin kamuya şeffaf olarak açıklanmaması ve zaten borçlu olan ülkelerin alınan uzun vadeli kredilerle daha da borçlu olabileceği ihtimali Çin'e yönelik kuşkuları arttırmaktadır. Bu noktadan hareketle çalışmada Çin ile bölge ülkeleri arasındaki ilişkiler incelenerek yapısal güç kavramı ile analiz edilecektir. Aynı zamanda AB perspektifi de ortaya konularak bir tartışma yaratılacaktır.

Yapısal güç kavramı, bu çalışmada Çin'in Balkanlar'a yönelik yürüttüğü politikalarını analiz etmek üzere kullanılmıştır. Bu nedenle yapısal güç kavramı ilk olarak teorik bir çerçevede incelenerek Çin'in bölgeye yönelik yürüttüğü faaliyetlerle ilişkilendirilmiştir. Çin'in Orta ve Doğu Avrupa ülkelerine yönelik başlattığı 16+1 platformu incelenerek Çin'in bölgeye yönelik artan faaliyetleri analiz edilmiştir. 2013 yılında Çin'in başlattığı Bir Kuşak Bir Yol İnisiyatifi (OBOR) ve tamamlayıcı bir unsur haline gelen 16+1 Platformu'nun yapısal güç kavramsallaştırmasından hareketle gelecekte AB-Çin ihtilafına neden olup olamayacağı ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çin, Balkanlar, 16+1, BRI, Yapısal Güç

Kısa Biyografi: Muharrem Bayrak, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisans öğrencisidir. Lisan eğitimini KTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde 2014-2019 yılları arasında tamamladı. Araştırma alanları, güvenlik çalışmaları ana başlığı altında siber güvenlik, terörizm ve uluslararası ilişkiler alanları üzerinedir. Tez çalışmasını Avrupa Güvenliği ve Güvenlikleştirme teorileri üzerinden yürütmektedir. Hobileri arasında müze gezmek, bisiklet sürmek ve yeşili ile ünlü Karadeniz'de yürüyüş yapmak vardır.

MURAT ALTUNTAŞ & MEHMET VEYİS KILIÇ

“TÜRK KIZILAY AİLE BAĞLARININ YENİDEN TESİSİ PROGRAMI: TÜRKİYE-SURİYE ÖRNEĞİ”

Özet: 2011 yılında başlamış olan Suriye iç savaşı sonucu milyonları aşkın Suriyeli vatandaşın Türkiye’ye gelmesiyle; sağlık, eğitim, barınma, güvenlik gibi temel insani gereksinimlere yönelik çalışmalar yürütülmüştür. Yoğun olarak gelen göç akımlarıyla birlikte birçok alanda sorunlar ortaya çıkmıştır. Ele alınan bu çalışmada; Türk Kızılay Toplum Merkezleri’nin sunmuş olduğu bir program olan Aile Bağlarını Yeniden Tesisi programı üzerinde yoğun olarak durulmuştur.

Bu çalışmada, spesifik olarak Suriye’den Türkiye’ye düzenli-düzensiz yollardan giriş yapan bireylerin Suriye’de kalan aile bireyleriyle talepleri doğrultusunda bir araya getirilmeleri, Suriye’de kaybolan aile bireylerinin bulunması için gerekli araştırmaların yapılması ve Suriye’de tutuklu olan aile bireyleriyle iletişim kurulması ile ilgili örnek bir çalışma olan Aile Bağlarının Yeniden Tesisi Programı analiz edilmiştir. Çalışmanın amaçları arasında Suriye’den Türkiye’ye geçiş sırasında aile bireylerinden herhangi birini geride bırakmak zorunda kalan, aile bireylerinden herhangi birini sınır geçişi esnasında kaybeden veya göç etmek zorunda kaldıkları ülkede aile bireylerinden herhangi birinin tutuklu olması durumlarında aile bireyiyle tekrardan iletişim kurulması, ailenin birleştirilmesi ve kayıp bireyin araştırılmasına yönelik Türk Kızılay Toplum Merkezlerinin koruma ekibinin ABYT (Aile Bağlarının Yeniden Tesisi) Programı kapsamında üstlendiği çalışmalar hakkında bilgiler vermektir.

Çalışmanın bulguları arasında Suriye’den Türkiye’ye göç yolunda yapılan geçişlerde geride kalan veya kaybolan bireylerle ilgili başvurulacak mekanizmaların yaygınlaştığı, herhangi bir kopuşta aile bireylerinin buldukları bölgede hızlıca talep oluşturduğu, sınır geçişlerinde hayati önem taşıyan belge ve bilgilerin mutlaka geçiş yapılan ülkeye getirildiği bulgular arasındadır. Çalışmanın sonuçları arasında Türk Kızılay ve İl Göç İdareleri arasında yapılan işbirliği sonucunda birçok Suriyeli aile bireylerin birleştiği ve giderek başvuru sayılarında arttığı görülmüştür. Göç alanında çalışan sivil toplum kuruluşları ve kamu kuruluşlarının Aile Bağlarının Yeniden Tesisi Programına daha sık yönlendirmeler yaptığı, başvuru yapan bireylerin başvurularını sıkıca takip ettiği, ilgili alanda savunuculuk ve koruma faaliyetlerinin arttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aile Bağları, Kayıp Araştırma, Sınır Geçişleri, Türk Kızılay Toplum Merkez

Kısa Biyografiler: Murat Altuntaş 2018 yılında Yalova Üniversitesi Sosyal Hizmet Bölümünden mezun olmuştur. 2020 yılında da Yalova Üniversitesi Sosyal Hizmet yüksek lisans programından mezun oldu. Aynı Anabilim Dalında Doktora programında öğrenciliğine devam etmektedir. Eğitim hayatı boyunca birçok sivil toplum kuruluşunda gönüllü faaliyetler içerisinde yer almıştır. Yerli ve yabancı bilimsel dergilerde yayınlanmış

eserleri bulunmaktadır. Birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde bildiri sunmuş, kitap bölümleri ve tam metin bildirileri yayınlanmıştır. İyi derecede Almanca ve İngilizce bilmektedir. Çok sevdiği mesleğini 2019 yılından beri Türk Kızılay çatısı altında Sosyal Hizmet Uzmanı olarak sürdürmektedir. **Mehmet Veyis Kılıç** Bingöl Üniversitesi sosyal hizmet bölümünden mezun olmuştur. Üniversite okuduğu yıllarda Toplum Gönüllüleri Vakfı'nın il temsilciliğini yapmıştır. Stajını Şanlıurfa Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğünde tamamlamıştır. Mezun olduktan sonra Sığınmacılar ve Göçmenler Dayanışma Derneği'nde gönüllü sosyal çalışmacı olarak görev yapmıştır. 23.11.2016 tarihinden itibaren Türkiye Kızılay Derneği Toplum Merkezleri projesinde Sosyal Hizmet Uzmanı olarak görev yapmaktadır. Aynı zamanda Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi İnsani Yardım Çalışmaları bölümünde yüksek lisansına devam etmektedir.

MUSTAFA BURAK ŞENER

“ENERGY SECURITY IN THE EASTERN MEDITERRANEAN: RELATIONS BETWEEN TURKEY AND THE EUROPEAN UNION”

Abstract: Nowadays, one of the most significant challenges of states is to guarantee an affordable energy supply. Based on the increasing importance of energy since the 1900s, the concept of energy security has become integrated part of the international relations. According to the World Energy Council Paradigm, energy security is explained through three elements. These three elements are listed as access to energy (accessibility), energy abundance and continuous supply (availability), the moderate price of energy supply (acceptability). In this study, these three elements are going to be examined related to relations between Turkey and the EU. The literature about Eastern Mediterranean focuses mainly on how parties (Turkey, Greece, and Greek Cypriot Administration) can have more space and gain by maintaining their maximalist policies.

This study, briefly, will shed light on the fair settlement of concerning parties in the Eastern Mediterranean, therefore, the study aims to indicate that in the case of a compromise, contributions would be greater in terms of ensuring energy security for Turkey and the EU. In this context, it is going to be claimed that parties would be gainful in the scenario in which Turkey and the EU are not confronted but agreed on.

Thus, it is going to be shown that both sides will be more profitable in case the parties follow a conciliation policy instead of sanctioning and isolating the other side. The study will first highlight the importance of the Eastern Mediterranean in terms of the energy security of Turkey and the EU. Later, instead of carrying out maximalist policies, the potential gains to the parties in the event of a consensus will be emphasized and hereat, their contribution to the concept of energy security for both Turkey and the EU will be established. As a result, shortly, recommendations will be made within the framework of international law on how and under what conditions the parties can agree. While doing these, the United Nations Convention on the Law of the Sea, previous international judicial decisions, and other relevant sources in the literature will be applied.

Keywords: Energy Security, Eastern Mediterranean, EU

Short Biography: Mustafa Burak Şener was born on April 12, 1994 in Antalya. He completed his primary and secondary education in Bursa and his high school education at İzmir Gülsefa Kapancıoğlu Anatolian High School. Between 2013 and 2018, he received his bachelor's degree from Ege University Department of International Relations. In September 2019, he began his master's degree in International Relations at Pécs University in Hungary as part of the Stipendium Hungaricum scholarship program. He is currently conducting his thesis on the Eastern Mediterranean issue in the sub-branch of Regional Studies. He speaks advanced English and Hungarian at a beginner level. His interest and work areas are international organizations, security, Eastern Mediterranean

and environmental studies. Mustafa Burak Şener currently works as the O-Internship Coordinator of International Organizations within the Academy of International Relations Studies (TUIÇ).

MUSTAFA GÖKCAN KÖSEN & DENİZ TIĞLI

“THE TRUST OF NOT BEING TRUSTED: TR-EU RELATIONS IN BLACK SEA RIM”

Abstract: Long-standing relations between the European Union (EU) and Turkey have been faced with a breakdown of Southern Cyprus' membership to EU. Although it has changed the atmosphere of relations, it has become one of the reasons for changing security environment between EU and Turkey. While EU aims to enhance defense capabilities through different strategies, Turkey's geopolitical role has become unfamiliar. As Russia's current Black Sea policies have pre-occupied EU's security and defense policy agenda, Turkey-EU relations have become more vital for EU's security and defense policies. However, the trust that has been lost with the membership of Cyprus has reflected itself to Black Sea Rim. The fact remains that the annexation of Crimea also brings the question of effective relations within EU and non-member or candidate countries such as Turkey to the fore. In this study, the neoclassical realist agenda would shed light on the trust between actors as a variable that influences their perspectives while developing a foreign policy. In this manner, the broken trust has not only brought the alienation of Turkey by EU, but priorities and long-term interest of EU in the Black Sea region have also become harder to attain. Additionally, the trust of not being trusted ramifies policies being implemented in the region. As EU does not cover the strategic needs of non-member countries in the wider Mediterranean region, Turkey's political stance becomes less relevant. In this sense, an opportunity to establish cooperation through dialogue-based resolutions has been stuck in member and non-member countries' strategic outlooks.

Keywords: Black Sea Rim, TR-EU Relations, Foreign Policy

Short Biographies: **Mustafa Gökcan Kösen** is Research and Teaching Assistant at the International Relations Department of Istanbul Bilgi University and seeking his PhD at the International Relations Department of Kadir Has University. **Deniz Tıgılı** is Research Assistant at the International Relations Department of Kadir Has University and seeking his PhD at the International Relations Department of Kadir Has University.

MUSTAFA KORAY ALTUN

“THE NORMATIVE POWER EUROPE UNDER THE LIGHT OF DATA PROTECTION”

Abstract: After the General Data Protection Regulation (GDPR) which envisages provisions on broad extraterritorial application and international data transfers entered into effect, data protection has become a certain aspect of the European Union’s (EU) relations with other actors in the globe. The EU seeks similar approach to and safeguards for personal data in the country which it interacts. Thus, given that in today’s digitalized world both public and private sectors substantially depend on personal data it is inevitable to anticipate the EU’s agenda in international arena without reflections from data protection. From free trade agreements and visa liberalization to cooperation against terrorism and organized crime data protection constitutes a complementary element of the EU’s foreign policy.

With the GDPR, the EU has adopted the strictest and the most detailed legislation in the field of data protection. However, even if the principles and procedures in the legislation require a costly compliance process other states and international organizations enacted same legal frameworks in their jurisdiction. Thus, the EU has determined the standard of data protection rules in the globe for decades. Anu Bradford conceptualizes the spread of regulatory matters originated from the EU as “Brussels Effect.”

On the other hand, right to protect personal data is enshrined in the Charter of the Fundamental Rights of the EU. Moreover, the EU asserts that the level of protection of personal data should not be undermined in case of a transfer. Within this context, the GDPR stipulates that a transfer of personal data of natural persons regardless of their nationality or residence to a third country where equivalent level of protection is ensured. While evaluating the adequacy of the protection, in addition to data protection legislation and its application in third country European Commission also takes into account the rule of law, respect for human rights and fundamental freedoms, the international commitments and participation in multilateral and regional systems.

In the light of the aforementioned findings, in this study, apart from legal implications I will try to explore and examine a different dimension of data protection based on the argument that it presents the normative power of the EU.

Keywords: Normative Power Europe, Data Protection, Diffusion of Norms, Conditionality

Short Biography: Mustafa Koray Altun pursued undergraduate studies as a double-major student in the Department of International Relations and Faculty of Law at TOBB University of Economics and Technology. After graduating, he completed traineeship to be qualified as an attorney-at-law registered to Ankara Bar Association. Currently, He is working as an assistant expert at Legal Affairs Department of Personal Data Protection Authority and studying in European Studies master’s program with thesis at Middle East Technical University.

MÜŞERREF ÖNAL

“AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ: BREXİT SONRASI BÜTÜNLEŞME MODELİ”

Özet: İngiltere'nin birlik içerisindeki üyeliğine son vermek suretiyle birlikten ayrılmasını ifade eden Brexit'in Avrupa Birliği'nde siyasi, sosyal ve ekonomik dalgalanmaya sebebiyet verebileceği düşünülmekte ve tartışmalara konu olmaktadır. Ayrılık sürecinin muhtemel etkileri tartışılırken Avrupa Birliği entegrasyon sürecini açıklamaya yönelik birtakım modeller gerek Avrupa Komisyonu gerekse araştırmacılar tarafından tartışılmaktadır. Komisyon tarafından belirlenen entegrasyon modelleri, resmi nitelik göstermesi yönüyle önem arz etmektedir. İlgili modeller Avrupa Birliği entegrasyonunun sağlanması noktasında 5 farklı görüşü ifade etmektedir. Avrupa Birliği'nin mevcut düzeni koruması suretiyle faaliyetlerine aynı şekilde devam etmesi bahsi geçen görüşlerden biridir. Bir diğer görüş yalnızca tek pazara, bir diğer ifadeyle ticari entegrasyona odaklanmaktadır. Birlik içerisinde yer alan ülkelerin gelişmişlik düzeylerinin farkına dikkat çekerek ülkelerin birlik içi katılımlarını gönüllülük esasına dayandıran bir diğer görüş de Beyaz Kitap'ta belirtilmiştir. İlgili görüşlere ek olarak sınırlı alanda daha etkin politikaların benimsenmesinin gerektiğini ifade eden ve hep birlikte daha fazla bütünleşmenin maksimum çaba ile gerçekleştirileceğini savunan iki farklı görüş de öneriler arasında yer almaktadır. İlgili resmi modellere ek olarak; politika uygulama noktasında üye ülkelerin özgür seçim hakkına sahip olduğu, ülkelerin kurucu ve çekirdek üye olarak birlik içerisinde etkinlik sağladığı ve her ülkenin zaman dikkate alınmaksızın aynı hedefe ulaşmayı ön gördüğü farklı entegrasyon modelleri de literatürde tartışılmaktadır. Çalışma dahilinde üye ülkeler ile ilgili modellerin yanı sıra birlik üyesi olmayan üçüncü ülkeler için de Harici Farklılaştırılmış Entegrasyon modeli incelenmektedir. İlgili modelin tam üyelik sürecini tamamlamayan ancak AB ile Gümrük Birliği anlaşmasını sürdüren Türkiye için önem arz edeceği düşünülmektedir. Avrupa Birliği, İngiltere hariç 27 üyeyi bünyesinde barındırmakla birlikte bahsi geçen modeller Brexit sonrası entegrasyon sürecinin nasıl gerçekleşeceği sorusuna cevap bulma noktasında değerlendirilecektir. Türkiye-AB ilişkileri bağlamında ise; 1996 yılında uygulanmaya başlayan ve ticari ilişkilerde maliyetleri minimize eden Gümrük Birliği Anlaşmasının Türkiye-AB bütünleşme sürecinde bir fırsat penceresi açacağı düşünülmektedir. Zira AB-Türkiye arasındaki siyasi ilişkiler dalgalı seyrederken ekonomik ilişkiler genel itibarıyla daha iyi düzeyde seyir göstermiştir. Tam üyelik gerçekleşmesinin Gümrük Birliği Anlaşmasının kabul edilmesi Türkiye'nin karar alma mekanizmasında yer almaksızın tüm kararları uygulama yükümlülüğü üstlenmesine neden olmuştur. Bu durum Gümrük Birliği'nin güncellenmesi gerekliliğini göstermektedir. Gümrük Birliği Anlaşması güncellendiği takdirde Türkiye-AB ilişkilerinin, her türlü uzlaşmazlığa rağmen entegrasyonu destekleyici nitelik göstereceği düşünülmektedir. Çalışma dahilinde Gümrük Birliği Güncellemesi dikkate alındığında Harici Farklılaştırılmış Entegrasyon modelinin Türkiye-

AB ilişkilerinde açıklayıcı olabileceği düşünülmektedir. İlgili düşünceden hareketle entegrasyon sürecinin nasıl bir seyir izleyebileceği, entegrasyon senaryolarının üçüncü ülkeler ile olan ilişkileri nasıl etkileyeceği gibi hususların araştırılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Brexit, Birçok Gönüllüler Koalisyonu, Harici Farklılaştırılmış Entegrasyon, Türkiye-AB İlişkileri, Gümrük Birliği Güncellemesi

Kısa Biyografi: Müşerref Önal, Necmettin Erbakan Üniversitesi Uluslararası Ticaret Yüksek Lisans Programında eğitimini sürdürmektedir.

NENAD SPASOJEVIĆ

“TRENDS AND PERSPECTIVES IN THE EUROPEAN INTEGRATION OF TURKEY AND SERBIA”

Abstract: During the Middle Ages and until the end of the new century, Turkey and Serbia had very dynamic relations marked by frequent conflicts and wars. In the last hundred years, there have been significant changes in both diplomatic and economic relations. Good diplomatic relations between the two countries continue to improve, primarily through frequent visits by state representatives, but also through the development and investments, primarily Turkish investments in Serbian economy and infrastructure.

The current issue for both Serbia and Turkey is the issue of European integration. Today both countries are far from membership in the EU community, and their paths to it are marked by various processes, the duration of which is certainly a common feature. Historically and to this day, Turkey and Serbia are not only Balkan, but also European countries. Accordingly, the history of the European continent, as well as the EU, today cannot be seen and analysed without these two countries.

This paper will analyse the assessments of similarities and differences, which marked the paths of EU integration of these two countries. Also, through the mentioned analysis, it is necessary to emphasize the importance of current problems, which are reflected primarily in the domain of migration, as well as the perspectives for their solution. These problems largely connect the mentioned actors, but also the EU, which is extremely affected by this problem, primarily in the domain of very important foreign and security policy.

Keywords: EU integration, Turkey, Republic of Serbia, Trends, Assessments, Migration

Short Biography: Nenad Spasojevic completed his master's studies - environmental policy, during September 2020, defending his master's thesis on "Air pollution in the Republic of Serbia as a consequence of energy efficiency." He is currently a doctoral student in the field of political science at the Faculty of Political Sciences. Since November 2020, he has been a demonstrator/associate in the subjects Basics of Methodology of Political Sciences and Methodology of Political Science Research with Statistics. During his scientific engagement at the Faculty, he has the opportunity, in addition to teaching, to conduct public opinion research with students, through which they jointly examine the citizens views on many social and economic problems. He also emphasizes his interest in writing, and in addition to occasional texts for the daily press, primarily about environmental problems in Serbia, he also writes scientific papers/articles alone or in co-authorship with other authors on various topics. He cites the methodology of political science, European integration, environmental problems and migration as his areas of scientific interest. In addition to science, Nenad is also engaged in the NGO sector, where

he is the program director of the Policy and Strategy Creating Center, which deals with everyday environmental and other problems in the Republic of Serbia.

ÖZDEN ÖZ

“THE POTENTIAL OF THE MEMBERSHIP OF TURKEY WITHIN THE POSTMODERN COLLECTIVE IDENTITY OF THE EU”

Abstract: The identity interaction between Turkey and the collective identity of the EU has been liminal and unbalanced due to the changing balances of power within the EU member states and security concerns. Strict conditionality principle of the EU and the resistance of Turkey to comply with the EU conditions caused to the double bind and relations have remained at the technical level but not deepened. Because Turkey was not differentiated from the EU based on geographical position but based on both acquired and inherent characteristics, the resistance of Turkey has stood out in the EU countries. Therefore, Turkey has posed a challenge to European identity in the eyes of many EU countries. It seems that while EU re-creates a nation-state in its postmodern collective identity, it acts in an exclusionist manner towards states that are different from itself inclusively and exclusively. In other words, even if the EU is identified as "postmodern international political collectivity" in theory, it looks more like a nation-state when considering its interaction with other states. EU is called United in Diversity, but this diversity is only for European countries that comply with the identity standards of the EU. Thus, Turkey, as a country outside of the collectivity, is the other. According to this view, EU citizenship is bounded, and coexistence of Turkish and European identity is not possible. This constitutes challenges for the postmodern collective identity of the EU since postmodern collectivity does not perceive others such as Turkey outside of the collectivity as threats to its identity (Rumelili, 2004: 46). In this regard, the attitude of the EU towards others given the membership of Turkey is a Westphalian model of differentiation. The relations have been eroded due to the decades-old liminality and uncertainty. Now, it is time to redefine identities. Both sides should seek an answer to the meaning of 'being Western' (Buzan&Diez, 2010). Then, the relations can become efficient, and the position of Turkey in the postmodern collective identity of the EU can be analysed in a grounded way.

The membership of Turkey would have changed the way of construction of a postmodern collective identity in the EU in a sense that the taboo of traditional homogeneous nation-state form would have eroded. Now, EU draws its boundaries as the EU Vs out of the EU. In the case of EU membership of Turkey, the EU would go beyond its fictitious boundaries, and be considered as a divergence from the traditional definition of identity. In reality, it seems that, for example, the recent attacks from ISIS in several EU countries have triggered Islamophobia. And, the potential membership of Turkey creates a backlash. There is a possibility that Turkey's membership may create polarisation and chaotic situation in the EU since identity is a sensitive topic for many EU countries with the rise in Islamophobic, migrant-phobic, and diversity-phobic discourses of populist parties

(Kaya&Tecmen, 2019: 49). Thus, the membership of Turkey has triggered the Westphalian norms of the state for the EU, particularly in recent years.

Keywords: TR-EU Relations, Collective Identity

Short Biography: Özden Öz, a masters student at FAU Erlangen-Nürnberg, human rights and Istanbul Bilgi University, international relations programme. Her bachelor's degree is from Bogazici University, political science and international relations. Her main research interests are international migration, human rights of refugees and migrants.

ÖZLEM GÜLEN

“EUROPEANIZATION AND ETHNIC INTEGRATION THROUGH THE MEDIUM OF LANGUAGE RIGHTS: THE CASE OF THE WESTERN BALKAN STATES”

Abstract: Being more than a tool for communication, language is an inseparable part of identity and culture. The importance of language has been increasingly gaining importance and language rights have gradually taken their place in the international law since the 1990's, when the world encountered serious ethnic tensions in the international sphere. As a prominent international actor, the European Union also did not remain unresponsive to these ethnic tensions and took a wide range of actions especially to establish peace and put an end to all kinds of discrimination, including the discriminations based on language. Accordingly, the Union adopted rights and policies in line with its multicultural and multilingual perspective and appended its signature on official documents regarding language rights. Thereby, these rights has not only expanded their scope through many political areas in the EU, but also started to play a central role in the Europeanization process of member and candidate states. Particularly with the beginning of the EU accession process of the Western Balkan states, language rights has made their presence felt to a larger extent. Because, after the break-up of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and years of ethnic conflicts in the region, the newly independent and multi-ethnic Balkan states have found themselves in a transition process. Located in a geography, where a vast number of ethnic groups live together, these states have been in a position to manage diversities, integrate ethnic groups and maintain peace within their territories. In this regard, Europeanization has created a transformation period in the Western Balkans and contributed to the protection of ethnic groups and the establishment of ethnic integration by virtue of transferring several rights and policies on the matter. Starting from this point of view, this study aims to analyze the relation between Europeanization and ethnic integration in the Western Balkan states by claiming language rights as a mediating factor in this context.

Keywords: Europeanization, Ethnic integration, Language Rights, Accession Process.

Short Biography: She graduated in 2016 from the Department of English Translation and Interpreting of Istanbul University. During her undergraduate education, she participated in the Erasmus Student Exchange Program in 2014 and studied English Philology at the Pedagogical University of Cracow. Along with her internship experiences in the Istanbul Chamber of Commerce and Dragoman Translation, she worked as both in-house and freelance translator/interpreter for several translation agencies. Currently being a research assistant at Haliç University, Department of English Translation and Interpreting, she also works as a professional translator in Turkish, English and German and continues her master's degree education in the program of European Union of Istanbul University. While her specialized fields in translation include politics, economy,

and law; her academic research interests focus on European Union, European history, translation in special fields, translation sociology and cultural studies.

SABIHA EKİN İLKTÜRK

“GÜNÜMÜZDE AVRUPA BİRLİĞİ’NDE YABANCI DÜŞMANLIĞI’NIN YÜKSELİŞİNDEKİ TARİHSEL ETMENLER”

Özet: Avrupa Birliği’nde giderek artan yabancı düşmanlığı yeni çıkan bir olgu değildir. Irkçılık ve yabancı düşmanlığı Avrupa tarihinin her zaman bir parçası olmuştur. Ortaçağdan itibaren başlayan bu süreç, Fransız Devrimleri sonucunda ortaya çıkan Ulus-Devlet anlayışıyla gelişmiştir. Ardından Endüstri Devrimleri ile devam etmiştir. Bu makalede yabancı düşmanlığının Avrupa tarihindeki yeri incelenecektir. Avrupa tarihindeki öteki algısı, sömürgecilik, ırkçılık ve etnik temizlik süreçleri ele alınacaktır. 18. ve 19. yüzyılda ortaya çıkan milliyetçilik dediğimiz olgu modern toplumun bir ürünü olarak karşımıza çıkmaktadır. Modern dediğimiz toplum bir ideolojik, kültürel, siyasi ve entellektüel alt yapıyı oluşturan Fransız Devrimi ve sosyo-ekonomik alt yapıyı oluşturan Endüstri Devrimi sonucu ortaya çıkmıştır. Modern toplumun en karakteristik yansıması ise Ulus Devlet dediğimiz yeni yapılarda görülmektedir ve ulus devletin temel ideolojisi milliyetçilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Ve böylece imparatorlukların yerini alan ulus devletler milliyetçilik unsuru doğrultusunda kendilerini şekillendirmektedirler. Her ulus kendini ötekiyle karşılaştırıp, kendi ulusunu diğer uluslardan üstün gördükçe ayrımlar çoğalmış ve ırkçılık milliyetçiliğin doğal bir getirisi olmuştur. Yabancı düşmanlığının günümüzde giderek çoğalan etkileri Avrupa’nın tarihinden itibaren süregelmektedir. Her toplum içinde bulunduğu toplumdan etkilenmiştir ve bu kaçınılmaz olarak her zaman olmaya devam edecektir. Bugünün Avrupa’sında küreselleşen dünya ile birlikte popülist söylemlerin artması ve Avrupa’da yaşayan insanların giderek aşırı sağ partilerini desteklemelerindeki nedenler Avrupa’nın tarihindeki öteki kavramlarına bakışlarında yatmaktadır. Bu makalede ilk olarak Avrupa’nın Ortaçağ döneminde toplumların kimliklerinin nasıl oluştuğu, Roma İmparatorluğu’nun kendini öteki olarak nitelendirdiği barbarlardan nasıl ayırdığına değinilecektir. Ardından Fransız Devrimleriyle ortaya çıkan Ulus Devlet kavramı ve gelişen Milliyetçilik kavramı ele alınıp, Endüstri devrimleriyle gelişen Kapitalist düzen sömürgecilik, ırkçılık ve etnik temizlik kavramları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Aşırı Sağ, Yabancı Düşmanlığı, Irkçılık, Etnik Temizlik

Kısa Biyografi: Sabiha Ekin İltürk, lisans eğitimini 2014 yılında Kocaeli Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde tamamladıktan sonra 2017 yılında Kocaeli Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Anabilim dalı Avrupa Birliği Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler bölümünde “Suriyeli Göçmenlerin Türkiye ve Avrupa Birliği İlişkilerine Etkileri” yüksek lisans tezi ile eğitimini tamamlamıştır. Eğitimine 2019 yılında İstanbul Üniversitesi Avrupa Birliği Anabilim dalı Avrupa Birliği Doktora programında doktora öğrencisi olarak devam etmektedir. Ders dönemini tamamlamış, yeterlilik aşamına geçmiştir.

SERİM TÜRKAY

“DOĞU AKDENİZ KRİZİ BİR BÖLGENİN GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ”

Özet: Türkiye 1987 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu’na tam üyelik başvurusu yaptığı yıldan bugüne kadar olan süreçte uyum politikaları doğrultusunda hareket etmekle birlikte siyasi krizleri de içinde barındıran bir dönem geçirmiştir. Özellikle Yunanistan ile yaşanan Kıbrıs sorununa Doğu Akdeniz’de Türkiye’nin bölgede navtex ilan ederek enerji kaynakları aramasının eklenmesi hem ikili hem de çoklu olarak AB üyesi devletler ile sorun yaşanmasına neden olmuştur. Avrupa Birliği’nin enerjiye olan bağımlılığı, Doğu Akdeniz’de yaşanan olaylardan uzak kalamamasının sonucunda bu durum bir bölgesel güvenlik sorunu haline gelmiştir. Bu çalışmada Barry Buzan ve Ole Waever’ın bölgesel güvenlik kompleksi çerçevesinde Doğu Akdeniz meselesinin Türkiye- AB ilişkilerine olan yansımaları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Yunanistan, Avrupa Birliği, Doğu Akdeniz

Kısa Özgeçmiş: Serim Türkay, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Uluslararası İlişkiler alanında yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Tarih Ekonomi ve Siyaset Araştırmaları Derneğinde Aralık 2018 yılından beri Siyaset masasında aktif yazar olarak görev almaktadır.

SİNEM ÇAM

“EUROPEAN UNION RESPONSES TOWARDS SYRIAN MIGRATION CRISIS: IMPACT ANALYSIS OF THE PROJECTS ON EMPLOYMENT AND ENTERPRISES IN MERSİN”

Abstract: Mersin is among the prioritized provinces hosting a great number of refugees in Turkey since the beginning of the influx as a result of the civil war in Syria. While there are many reasons why the province is ranked among the most commonly refugee hosting cities, the outstanding reasons for its rank as the sixth province in terms of the number of Syrians under temporary protection, with residence permit or citizenship are mainly its location as a port city, its employment capacity especially in manufacturing and agricultural industries and resilience for its migration experience from the past. The fact that being home to many people separated from their houses make the province as an important pillar for responding a global crisis, European Union as a leading actor for the resolution of such a challenging situation put into the powers together with Turkey as the mainly affected country by the crisis.

In this paper, it is aimed to demonstrate the content and extension of the projects conducted in the province for the integration of the refugees especially in the labour market as well as their impacts on the registered employment in the province by determination of the conducted projects funded by the European Union and other funders. Public institutions such as Provincial Directorate of Migration Management, Social Security Institution, Mersin Metropolitan Municipality and District Municipalities with high numbers of Syrian residents, Çukurova Development Agency, Mersin Chamber of Commerce and Industry and the NGOs are going to be contacted for the impact analysis of the projects conducted between the years of 2016-2020 (ongoing projects can also be included) in Mersin in response to the migration crisis. The projects will be particularly the European Union funded projects; however, the province is also hosting many international NGOs conducting various humanitarian, vocational assistance and registered employment supportive projects such as work permit and legal or insurance assistance to the refugees, the other projects are also going to be under the scope of this research. She is fluent in English and German, good at Arabic.

Impact analysis results are going to comprise a basis for a regional action to be taken towards improvements for registered employment, reach to qualified labour force in terms of the effects on the business world as per the enterprises and impact and sustainability check of the implemented projects conducted so far and also to be leading for the upcoming project ideas.

Results will also be contributing to Turkey, with its everlasting experience on migration within its borders from its predecessor, in terms of implemented new practices with its

pathway also with the European Union and migration policy as well as Turkey-EU relations.

Keywords: Migration, Syrian Migration, EU

Short Biography: Sinem Çam graduated from Ege University Faculty of Letters Department of English Translation and Interpreting with bachelor's degree at the same time from German Translation and Interpreting Department with a sub-branch degree. She completed International Relations Department at Anadolu University. Conducted many translations and interpretations through various fields as certified translator such as subtitling and dubbing, technical translations of industries and academic studies, translations at international level organizations. She has been working in Mersin Chamber of Commerce and Industry for five years particularly in EU funded projects as project coordinator such as "Supporting EU Information Centres Network in Turkey" and "Vocational Skill Development Project-TAMEB" by German Ministry of Development and since 2018, she has been working as Local Chamber Coordinator in "Mahir Eller Project" funded by the European Union Trust Fund and conducted under the frame of TOBB in cooperation with TEPAV and partnership of 12 Chambers where the Syrian population is high. Currently, she is involved in Master of Business Administration Programme at Mersin University and her main fields of work and also study are EU-Turkey Relations, Turkey's progress on admission to the EU, EU values, migration crisis, refugees, disadvantaged people, enterprises, vocational training and certification, foreign-partnered enterprises -particularly the Syrian owned or partnered companies-, entrepreneurship.

ULVİ YENER CEYHAN

“GÖÇÜN GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ DIŞSALLAŞTIRILMASI BAĞLAMINDA AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE”

Özet: Yirminci birinci yüzyılın en önemli konularından biri haline gelen uluslararası göç olgusu, makro düzeyde uluslararası ilişkiler disiplininin bir boyutu olduğu kadar, mikro düzeyde bireyin içinde bulunduğu durum ve koşullarla doğrudan bağlantılı bir şekilde onu harekete geçirip, bir anda uluslararasılaşmasına neden olan, sınır tanımayan konulardan biri haline gelmiştir. Dolayısıyla içinde çok çeşitli dinamikleri barındıran göç olgusu önemi yadsınamayacak pozisyonadadır. Ayrıca göç; ekonomiden, politikaya, güvenlikten, insan haklarına kadar çok geniş bir alanda tezahür eden bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Küreselleşme ile birlikte göç olgusu, her geçen gün kapsamını genişleterek, karmaşık bir yapı haline gelmektedir.

2. Dünya Savaşı'nda sonra, Avrupa'nın yeniden inşa edilmesi, Fransa ve Almanya arasında ekonomik bir birliktelik etrafında buluşturulması düşüncesi, Avrupa Birliği (AB)'nin kuruluş nosyonunu oluşturmaktaydı. Kendisine özgü ulus üstü yapısıyla Avrupa Birliği, hiç şüphesiz savaşın yıkıcı izlerini silmeyi başarmıştır. Ekonomik alanda oluşturduğu birliktelik dünyanın diğer bölgelerindeki ülkelere iyi bir örnek sunmuştur. Zaman içerisinde ekonomik gelişmişlik düzeyi artmış ve daha az gelişmiş ve daha sınırlı imkânlar sunan komşu ülke halklarına cazibe ortamı yaratmıştır. Küreselleşme, iletişim kanalları ve medyanın hızla gelişim göstermesi, bu bölgelerde yaşayan bireyin, daha iyi yaşam koşullarına erişme isteğini arttırmıştır.

Avrupa Birliği kendisine yönelen insan hareketliliğini yönetme konusunda kullandığı ayrımcı dil, dışlayıcı yaklaşım, güvenlik ve kontrol odaklı belirlenen göç politikaları uygulamaları uluslararası kamuoyu tarafından eleştirilmiştir. AB'nin küresel aktör olma hedefiyle ekonomik alanda yakaladığı ivmeye rağmen, Akdeniz'de ve Ege'de yaşanan göçmen dramlarına, kurucu değerlerinin tersine çıkarlar odaklı yaklaşmakta, göç olgusu üzerinden siyasi bütünleşme imtihanı vermektedir.

Avrupa Birliği'nin göçün dışsallaştırılması olarak üzerinde durduğu yaklaşım göç sorununun kendi sınırlarının dışında çözülmesidir. Güvenlik ve kontrol odaklı yaklaşıma göre, göçün kaynağında durdurulması ve hatta bitirilmesidir. Avrupa Birliği, Schengen Antlaşması ile iç sınırlarını kaldırarak, birlik üye ülkeleri arasında emek ve sermaye hareketliliğinin önünü açmıştır. İçyapıda sağlanan bu serbest hareketlilik, dış yapıda yerini sıkı güvenlik kontrolleriyle göçün dışsallaştırılması yaklaşımı uygulamalarıyla hayat bulmuştur.

Göçün dışsallaştırılması sürecinde iyi komşuluk politikaları çerçevesinde üçüncü ülkelere özel önem atfedilmiş, AB'nin bu ülkelerle asimetrik ilişki boyutuna rağmen göçün sorumluluğu, altyapı imkânları yetersiz olan, mali ve teknik destek vaatleriyle bu ülkelere kaydırılmaya çalışılmıştır.

Son dönemde emsali görülmemiş insan hareketliliği karşısında göçün güvenlikleştirilmesi ve dışsallaştırma yaklaşımına uygun olarak Türkiye ile imzalanan Geri Kabul Anlaşması bunun en iyi örneklerindedir. Kısa vadeli, oldukça kırılğan olan vize serbestisi vaadiyle, göçmen sorununu Türkiye'ye havale etmekte herhangi bir sakınca görmemiştir. Türkiye'nin tam adaylığa dönük müzakere sürecinde, AB'nin geliştirdiği güvenlik temelli engelleme, önleme ve göçü sınırları dışında çözüme olarak ifade edilebilecek dışsallaştırma süreci, göçmen hareketliliğini durduramamıştır.

AB- Türkiye arasında maliyet- fayda hesabıyla pazarlık konusu yapılan, göç konusunun merkezinde insan olduğu unutulmuş, çözüm için çıkarlar üzerinden kurulan zoraki işbirliği süreci uygulamalarının 2015 sonrası yaşanan mülteci krizinin çözümünde başarıya ulaşamadığı değerlendirilmesinde bulunabilir.

Özünde insan olduğu gerçeğinden hareketle her iki taraf, göçmen kaderlerini tayin eden oldukça hassas bir alanda işbirliği kurduklarını unutmamaları gerekmektedir. Her iki tarafın da kazan-kazan hedefiyle, çıkarlar bağlamında yaklaştığı göç işbirliği sürecinin ne yazık ki kazananı olmayacaktır. Akdeniz'de, Ege'de veya herhangi bir göç yolculuğunda insanlık dramları yaşandığı müddetçe, AB göç politikalarının güvenlikleştirilmesi ve dışsallaştırılması uygulamaları, sürecin kaybeden tarafı olmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Göç, Güvenlikleştirme, Dışsallaştırma, Avrupa Birliği ve Türkiye

Kısa Biyografi: Ulvi Yener Ceyhan, Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümünden mezun olmuştur. Şu anda Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı Uluslararası İlişkiler Bölümünde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

YUNUS EREN

“AVRUPA KONSEYİ GENEL SEKRETERİ GÖÇ VE MÜLTECİLER ÖZEL TEMSİLCİSİ İNCELEMESİ”

Özet: Avrupa Konseyi (Konsey) 2. Dünya Savaşı sonrasında Avrupa ülkelerini bir araya getirerek, hukukun üstünlüğü, demokrasi ve insan haklarını geliştirmek amacıyla kurulmuş bir yapıdır. Kuruluşun 47 üyesinin 28’i Avrupa Birliği üyesidir. Türkiye de, AB üyesi olmayan Konsey üyelerinden bir tanesidir. İnsan haklarının geliştirilmesi ve üye ülkelerin bu kapsamda uygulamalarının denetlenmesi konseyin ve bağlı organların en temel amaçlarındandır. Bu kapsamda konsey bünyesinde çeşitli denetim usulleri oluşturulmuştur. Konseyin insan hakları uygulamasında temel aldığı en önemli uluslararası metin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’dir. Tüm Avrupa Konseyi üyeleri insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğünü korumaya yönelik Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini imzalamıştır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Sözleşmenin üye ülkelerdeki uygulamasının temel denetim organıdır. Bununla beraber, Konsey bünyesinde insan hakları ile ilgili değişik alt başlıklarda farklı denetim organları mevcuttur.

Bu çalışma kapsamında inceleyeceğimiz mekanizma Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Göç ve Mülteciler Özel Temsilcisi’dir. Söz konusu Özel Temsilcilik, Avrupa Konseyi’nin mültecilere ve göçmenlere yönelik insanlık dışı muamelelerin artması üzerine Avrupa Konseyi Genel Sekreter tarafından, bu iddiaların araştırılması ve Avrupa’daki göçmenlerin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi md.3’ te belirtilen insanlık dışı ve aşağılık muamele yasağı ile md.5’te belirtilen özgürlük ve güvenlik temel haklara erişiminde üye devletlere destek sağlanması amacıyla Aralık 2015’te kurulmuştur. Diğer denetim usullerine göre oldukça yeni olan bu yapı, yukarıda da belirtildiği gibi Avrupa Konseyi bünyesinde oluşturulan bir uluslararası insan hakları denetim mekanizmasıdır.

Bu çalışmada Avrupa Konseyinin Göçmen Hakları ile ilgili temel denetim ve inceleme mekanizması olarak kurulan bu temsilciliğin yapısı, faaliyetleri, raporları ve mülteci hakları ile ilgili diğer uluslararası kuruluşlarla ilişkileri incelenmiştir. Özel Temsilcilik, 30 Mayıs-4 Haziran 2016 tarihleri arasında Türkiye’yi de mültecilerle ilgili uygulamaları bağlamında incelemiş ve bu inceleme sonucu kapsamlı bir rapor hazırlamıştır.3 Söz konusu rapor da bu çalışma kapsamında incelenerek; Türkiye’nin özellikle Suriye’deki iç savaş sonrası yaşadığı mülteci krizi sonrası göçmenlere yönelik uygulamaları Özel Temsilcilik’in gözlemleri ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Göç ve Mülteciler Özel Temsilcisi, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, İnsan Hakları Denetim Usulleri, Raporlama

Kısa Biyografi: Yunus Eren, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olmuştur. Şu anda İstanbul Bilgi Üniversitesi İnsan Hakları Hukuku Yüksek lisans programında eğitimine devam etmektedir.

YALÇIN YURTTAŞ

“(DIS)INTEGRATION THROUGH LAW: THE FUTURE OF NEO-FUNCTIONALISM IN THE EU”

Abstract: The utilitarian idea of using fundamental freedoms with the hope that economic cohesion would bring the Member States to cooperate deeper and closer in high politics was one of the major expectations of the Founding Fathers of the Union. This integration strategy as well as the expectation that integration in one policy area would eventually result in a ‘spillover’ in another area constitute the fundamental understanding of neofunctionalism. A neo-functionalist reading of the EU’s integration history verifies that the first steps of the long constitutionalization journey of the EU Legal Order can also be traced back to the conclusions of CJEU in fundamental freedom cases. Role of CJEU in the constitutionalization of EU legal order is pretty much the result of the ‘economic oriented teleology’ of the Court in such internal market cases. Also much is owed to the flexible characteristics of CJEU in its ability to maneuver between a principle and the practical results of each case, taking into consideration the sensitive political and sovereignty balance between the Member States and the EU. Although no proactive human rights policy had been pursued in the EU until the early 1990s due to the Member States’ resistance and reluctance, inclusion of fundamental rights within EU’s legal order in the form of ‘general principles of law’ were similarly stemming from efforts to address the concerns of Constitutional Courts of Member States - and thus pacify them- but also to protect the crawling unity of internal market of the Community against the Member States’ constitutional traditions. In order to assert the supremacy of EU Law and to institute -or to preserve- the legal, political and economic integration of Member States, EU had to put aside its long intentional omission of fundamental rights. Did such instrumentalist use of fundamental freedoms and fundamental rights really built the EU’s constitutional structure and help the consolidation of EU legal order against the Member States, or is this a neo-functionalist myth, especially considering the erosion of Rule Law and democratic backsliding in several Member States and Brexit? This study, by using the neo-functionalist paradigm, in a comparative method shall focus on the performances of both ‘fundamentals’ in the integration of Europe and the constitutionalization of the EU Legal Order.

Keywords: EU, Law, Member States, Integration

Short Biography: Yalçın Yurttaş has graduated from Yeditepe University Faculty of Law in 2009. He has acquired his LL.M. degree from Marmara University European Union Institute in 2015. He has been practicing law as a member of the Istanbul Bar Association since 2010. He is a Ph.D. candidate at Marmara University European Union Institute.

